เรื่องเสร็จที่ ๗๑๖/๒๕๔๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การสรรหาและคัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๓๐๒/๕๐๖๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๖ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กทช.” และมาตรา ๔๙ กำหนดว่า ในการแต่งตั้ง กทช. ให้มีคณะกรรมการสรรหา กทช. คณะหนึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ประกอบด้วย (๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน (๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคลสมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน และ (๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน และในมาตรา ๗๕ ได้กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ ได้เตรียมการและดำเนินการเพื่อให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๔๙ แล้ว และคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน ต่อประธานวุฒิสภาตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว

ต่อมาประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีความว่า วุฒิสภาในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ได้พิจารณารายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อดังกล่าว มีมติไม่รับรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอไปทั้งหมด และมอบหมายให้ประธานวุฒิสภาแจ้งข้อขัดข้องพร้อมทั้งความเห็นของที่ประชุม

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๖๐๑/๑๑๖๔ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

วุฒิสภาต่อนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยมีเหตุผลดังนี้ (๑) การตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ จำนวน ๑๗ คน โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นไปโดยขัดต่อกฎหมาย[๑] เพราะมีองค์ประกอบกรมการขัดแย้งต่อมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และในส่วนกระบวนการสรรหาที่ได้ดำเนินการไปนั้นก็ผิดพลาดไม่อยู่ในกรอบที่กฎหมายได้บัญญัติไว้อีกเช่นกัน และ (๒) ข้อบกพร่องทางกฎหมายดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อสำคัญยิ่ง มีผลทำให้กระบวนการสรรหาต้องเสียไปทั้งกระบวนการ โดยไม่อาจที่จะแก้ไขได้ หากวุฒิสภารับไปดำเนินการคัดเลือกต่อไป ย่อมทำให้ได้บัญชีรายชื่อที่บกพร่องไม่สมบูรณ์ แม้จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งก็จะได้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ที่มีปัญหาทางกฎหมาย เปิดช่องให้กล่าวอ้างโต้แย้งต่อไปในภายหน้าได้ และในฐานะที่กฎหมายได้บัญญัติให้วุฒิสภาเป็นผู้คัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติและถวายคำแนะนำ ที่ประชุมวุฒิสภาจึงมีมติมอบหมายให้ประธานวุฒิสภาแจ้งข้อขัดข้องพร้อมความเห็นของที่ประชุมวุฒิสภาต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการในฐานะที่เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นต่างๆ เป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่สมควรให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้พิจารณาจึงเสนอต่อนายกรัฐมนตรีโดยผ่านรองนายกรัฐมนตรี (นายปองพล อดิเรกสาร) และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป สรุปประเด็นข้อหารือได้ ดังนี้

(๑) การดำเนินการตามมาตรา ๔๙ (๒) (๓) และ (๔) ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยธุรการมีขอบเขตเพียงใด สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะสามารถก้าวล่วงไปดำเนินการต่างๆ ตามความเห็นของวุฒิสภาได้หรือไม่ เพียงใด และหากจะแก้ไขตามความเห็นของวุฒิสภา การดำเนินงานของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการจะมีข้อจำกัดทางกฎหมายหรือไม่ เพียงใด

(๒) ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พิจารณาเห็นชอบกับความเห็นของวุฒิสภาให้ดำเนินการสรรหา กทช. ใหม่ นายกรัฐมนตรีจะมีอำนาจเพิกถอนประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ไว้ได้หรือไม่

นอกจากนี้ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้ขอหารือเพิ่มเติมจากข้อหารือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีอีก ๒ ประการคือ

(๓) การดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(๔) คณะกรรมการสรรหาฯ สิ้นสภาพเมื่อใดและผู้ใดมีอำนาจถอดถอน

---

[๑] รายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ หน้า ๔

ในการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจงข้อเท็จจริง ได้แก่ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (นางวรรณี เกตุบุตร ผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา) ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุรินทร์ เงินรูปงาม ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ นายสมพาศ นิลพันธ์ บุคลากร ๘ วและนายสมชาย คนตรง บุคลากร ๔) ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์สมศักดิ์จักรไพวงศ์ รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย นายมนตรี นาคเจือ ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการศึกษาและหลักสูตร และนายชาญวิทย์ โตธนะคุณ นักวิชาการศึกษา ๖) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (นายประพล ศิริปรีชานิติกร ๘ ว) และผู้แทนคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (รศ.ดร.ถวิล พึ่งมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนินทร์ วงศ์งามขำและนายอนันต์ วรธิติพงศ์)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีความเห็นดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการแต่งตั้ง กทช.

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในส่วนที่ ๑ นี้มีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ๔ ประการ ดังนี้ ๑. ที่มาของปัญหาตามข้อหารือ ๒. การคัดเลือก “กรรมการสรรหา” ๓. การดำเนินการสรรหา กทช. และ ๔. การดำเนินการของวุฒิสภา

๑. ที่มาของปัญหาตามข้อหารือ

โดยที่มาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยในมาตรา ๗๕ ได้กำหนดว่าในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ (กทช.) ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันและให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ (กทช.)

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นหน่วยงานธุรการได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๔๙ แหงพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งบัญญัติว่า

“ในการแต่งตั้งกรรมการให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการคณะหนึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล สมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้สำนักงาน กทช. ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ”

คณะกรรมการสรรหาฯ ได้คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ให้วุฒิสภาพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้วซึ่งบัญญัติว่า

“ให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเรียกโดยย่อว่า”กทช.” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกหกคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

ให้เลขาธิการ กทช. เป็นเลขานุการฯ กทช.”

ในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภา ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติ[๒] ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญฯ เพื่อตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาฯ กระบวนการสรรหา และคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการในคณะกรรมการ กทช. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๙ โดยกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานตามภารกิจไว้ ๓๐ วันนับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ แล้วมีความเห็นว่า การตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นไปโดยขัดต่อกฎหมายเพราะมีองค์ประกอบขัดแย้งต่อมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ และในส่วนกระบวนการสรรหาที่ได้ดำเนินการไปนั้นก็ผิดพลาดไม่อยู่ในกรอบที่กฎหมายบัญญัติดังนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาจึงมีมติมอบหมายให้ประธานวุฒิสภาแจ้งข้อขัดข้องพร้อมความเห็นของที่ประชุมวุฒิสภาต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น

---

[๒] รายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ (หน้า ๑) ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๔

ความถี่ฯ[๓]

ประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบและพิจารณาวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร[๔]

นายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้นำประเด็นตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอความเห็นประกอบการพิจารณา รวมทั้งประเด็นปัญหาที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ขอหารือ ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

๒. การคัดเลือก “กรรมการสรรหา”

ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ปรากฏตามการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยประกอบกับเอกสารที่ส่งมาประกอบการพิจารณา สรุปได้ว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการได้ประกาศ[๕]รายชื่อคณะกรรมการสรรหา กทช. โดยมีขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือก ดังนี้ (๑) การจัดให้ส่วนราชการส่งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา (๒) การจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์และ (๓) การจัดให้มีการเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน และการตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

๒.๑ การจัดให้ส่วนราชการส่งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ[๖] ถึงปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกะทรวงศึกษาธิการปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ขอให้แต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ โดยส่วนราชการดังกล่าวได้แต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา กทช. แล้ว[๗] ต่อมาปลัดกระทรวงกลาโหม[๘] ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ[๙] และปลัดกระทรวง

---

[๓] หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๑๕๐๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ (หน้า ๒) ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษวันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔

[๔] หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๑๕๐๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ลงนามโดยประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) ถึงนายกรัฐมนตรี (พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร)

[๕] ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง รายชื่อคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ)

[๖] หนังสือถึงสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๔๖ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ถึงปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

[๗] (๑) พลเอก สำเภา ชูศรี รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด (๒) นายจำรัสนองมาก รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (๓) นายกิตติ อยู่โพธิ์ รองปลัดกระทรวงคมนาคม (๔) นายทรงชัย ใสเศวตวารี ผู้ช่วยปลัดกระทรวงพาณิชย์ และ (๕) นายขจัดภัย บุรุษพัฒน์ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

[๘] หนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนมาก ที่ กห ๐๒๑๗/๗๒๐ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดกระทรวงกลาโหม (พล.อ.ธวัช เกษร์อังกูร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์

คมนาคม[๑๐] ได้มีหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงและแต่งตั้งผู้แทนในคณะกรรมการสรรหาฯ ใหม่

๒.๒ การจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์ สรุปได้ดังนี้ (๑) การแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการแจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ (๒) การจัดให้มีการคัดเลือกกันเอง (๓) ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และ (๔) การพิจารณาหลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคม

๒.๒.๑ การแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการแจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย[๑๑] และปลัดกระทรวงศึกษาธิการ[๑๒] ซึ่งเป็นหน่วยราชการที่รับผิดชอบโดยตรง ให้ดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๙ (๒) และแจ้งรายชื่อให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ[๑๓] ต่อมาปลัดทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ[๑๔] ขอขยายระยะเวลาการเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ออกไป และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ[๑๕] ตอบรับการขอขยายระยะเวลาของ

ประภาศ) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงกลาโหมจากพลเอก สำเภา ชูศรี เป็นพลอากาศเอก ชาญชัย ชาญชิดชิงชัย รองผู้บัญชาการทหารสูงสุดแทน

[๙] หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๑.๓/๑๐๑๔๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายบุญลือ ทองอยู่) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการจาก นายจำรัส นองมาก เป็นนายสงบ ลักษณะ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

[๑๐] หนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนมาก ที่ คค ๐๒๐๑/๘๐๑๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงคมนาคม (นายจงอาชว์ โพธิสุนทร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงคมนาคมจาก นายกิตติ อยู่โพธิ์ เป็นนายชลอ คชรัตน์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม

[๑๑] หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

[๑๒] หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๘ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ถึงปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

[๑๓] ตามหนังสือของสำนักนายกรัฐมนตรี (ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๗-๖๔๘ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓) กำหนดให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยและปลัดกระทรวงศึกษาธิการแจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๓

[๑๔] หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ด่วนที่สุด ที่ ทม ๐๒๐๕ (๑) /๒๕๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายทองอินทร์ วงศ์โสธร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอขยายระยะเวลาการเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ไปภายในเดือนมนาคม ๒๕๔๓

[๑๕] หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/๑๙๖๐ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นปลัดทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มีหนังสือ[๑๖] แจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนจำนวน ๖ คน[๑๗] ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ ส่วนกระทรวงศึกษาธิการนั้น ปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ[๑๘] แจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาจำนวน ๑ คน[๑๙] ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบก่อนแล้ว ดังนั้น ผู้แทนคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัยที่ทบวงมหาวิทยาลัยแจ้งรายชื่อมาจึงมีทั้งหมด ๖ แห่งคือ (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (๒) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (๔) มหาวิทยาลัยรังสิต (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ (๖) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการอีก ๑ แห่ง คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลรวมทั้งหมดเป็น ๗ แห่ง

๒.๒.๒ การจัดให้ผู้แทนคณาจารย์คัดเลือกกันเอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ[๒๐] เชิญผู้แทนคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๗ แห่งตามที่

---

[๑๖] หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ทม ๐๒๐๕ (๑) /๕๘๒๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายทองอินทร์ วงศ์โสธร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ)

[๑๗] (๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนินทร์ วงศ์งามขำ ภาควิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

(๒) รองศาสตราจารย์ ดร.ถวิล พึ่งพา คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(๓) ดร.รังสรรค์ ทองทา อาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

(๔) ดร.พิสิษฐ์ ชาญเกียรติก้อง หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต

(๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อธิคม ฤกษบุตร หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

(๖) ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

[๑๘] หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๑.๓/๑๗๙๐ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายจำรัส นองมาก)

[๑๙] นางจินตนา นาคะสุวรรณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นผู้แทนคณาจารย์ประจำ ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ในสถาบันอุดมศึกษา

[๒๐] ฉบับที่ ๑ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๔๖๐ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงผู้แทนคณาจารย์ของทบวงมหาวิทยาลัยที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งรายชื่อไว้หกคน

ฉบับที่ ๒ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๔๖๑ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการได้แจ้งรายชื่อไว้ เพื่อมาร่วมกันพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์วิธีการคัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ซึ่งที่ประชุมได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกโดยให้ผู้แทนคณาจารย์แต่ละคนแนะนำตัวพร้อมประวัติย่อ ประสบการณ์และผลงาน และให้แต่ละคนเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ที่เห็นว่าเหมาะสมให้ที่ประชุมพิจารณาคัดเลือก และที่ประชุมได้มีมติเลือกผู้แทนจำนวนสี่คน[๒๑] เป็นกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ ต่อมาปรากฏว่าผู้แทนคณาจารย์ที่ได้รับการคัดเลือกดังกล่าวได้ขอลาออก ๑ คน[๒๒] ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีหนังสือ[๒๓] เชิญผู้แทนคณาจารย์มาประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อพิจารณาคัดเลือกกันเองแทนผู้แทนคณาจารย์ที่ขอลาออก โดยการประชุมครั้งหลังนี้ที่ประชุมได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกกันเองโดยวิธีลงคะแนนลับ[๒๔] และได้มีมติเลือกนายพิสิษฐ์ ชาญเกียรติก้อง แทนนายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล ที่ขอลาออก

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า ในการพิจารณาสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๙ (๒) นั้น ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นว่า โดยมาตรา ๔๙ (๒) ได้กำหนดว่า ผู้แทนคณาจารย์ต้องเป็นผู้สอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขาดังกล่าว ดังนั้นทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทั้งของรัฐและ

ปฏิบัติราชการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนางจินตนา นาคะสุวรรณ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้แจ้งรายชื่อไว้

[๒๑] (๑) รองศาสตราจารย์ ดร. ถวิล พึ่งมา คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อธิคม กฤษบุตร หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร (๓) ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ (๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนินทร์ วงศ์งามขำ ภาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทั้งนี้ ปรากฏตามรายงานการประชุมการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำเป็นคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๑ (สปน.๑)

[๒๒] ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ตามหนังสือมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วศ.๑๑๘/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดย คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล)

[๒๓] หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๕๗๗๘ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ถึงผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยและผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการทั้ง ๗ คน ซึ่งรวมทั้ง ดร.สุทธิพรฯ ที่ขอลาออกด้วย

[๒๔] รายงานการประชุมผู้แทนคณาจารย์ประจำเพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓) ที่ประชุมมีมติเลือกนายพิสิษฐ์ ชาญเกียรติก้อง หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต แทนนายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

เอกชนที่มีการสอนระดับปริญญาโดยมีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ หรือแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมอย่างชัดเจนซึ่งในสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวจะมีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมอยู่ในลักษณะของวิชาเอก (วิชาบังคับหรือวิชาบังคับเลือก) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ทั้งนี้ ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒[๒๕] ซึ่งถ้าใช้หลักเกณฑ์ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดก็จะมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณสมบัติเพียง๖ แห่งเท่านั้น และหากจะพิจารณาหลักสูตรในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจาก ๖ แห่งดังกล่าว เช่น หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าของมหาวิทยาลัยมหิดล ก็จะพบว่าไม่มีการจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ และจากการนับจำนวนหน่วยกิตรวมของวิชาเอก (บังคับ) ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวก็จะไม่ถึง ๓๐ หน่วยกิต จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยใช้ในการพิจารณา

๒.๒.๔ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคม เนื่องจากวุฒิสภามีข้อทักท้วงว่ายังมีสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มากกว่า ๖ แห่งที่มีหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมในปริมาณและคุณภาพเช่นเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นเวลาที่มีการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์เพื่อการแต่งตั้ง กทช.โดยได้เชิญผู้แทนจากทบวงมหาวิทยาลัย[๒๖] และผู้แทนคณะ

---

[๒๕] ๘. โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

ฯลฯ ฯลฯ

๘.๒ หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๑๔ หน่วยกิต

๓) หลักสูตรปริญญาตรี (๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๗๔ หน่วยกิต

๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยววิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

ฯลฯ ฯลฯ

[๒๖] สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (นางอรุณี ม่วงน้อยเจริญ และนางโสภา อิ่มวิทยา)

วิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ของรัฐและเอกชนจำนวน๓๓ แห่ง[๒๗] มาให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ปรากฏว่า ผู้แทนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้เสนอความเห็นว่า ในการจัดหลักสูตรการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสาขาโทรคมนาคมจะต้องเสนอหลักสูตรให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นก่อนเปิดดำเนินการสอนโดยทบวงมหาวิทยาลัยจะมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้พิจารณา[๒๘]ดังนั้น การพิจารณาว่าสถาบันอุดมศึกษาใดมีหลักสูตรสอนวิชาด้านโทรคมนาคมระดับปริญญาในปริมาณและคุณภาพเทียบเท่ามหาวิทยาลัยที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จึงควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็น เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้มีหนังสือ[๒๙] ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นว่า หลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคมของมหาวิทยาลัยของเอกชนอย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิชาใดบ้าง และมีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในปัจจุบันจำนวนเท่าใดที่มีหลักสูตรได้ระดับดังกล่าว ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ[๓๐] ชี้แจงว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้สำนักกิจการอุดมศึกษาเอกชนพิจารณาร่วมกับคณะกรรมการพิจารณาการขอเปิดดำเนินการหลักสูตรและการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัย โดยที่ประชุมได้มีมติให้กำหนดชื่อรายวิชาประมาณ ๑๐ รายวิชา วิชาละ ๓ หน่วยกิต เป็นวิชาหลักที่จะประกอบขึ้นเป็นหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาโทรคมนาคมและได้กำหนดชื่อรายวิชาหลักในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

---

[๒๗] ๑. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ๒. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ๕. มหาวิทยาลัยรังสิต๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๗. มหาวิทยาลัยสยาม ๘. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ๙. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๑๐. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ๑๑. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์๑๒. มหาวิทยาลัยณิวัฒนา ๑๓. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ๑๔. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๕. มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ๑๖. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี ๑๗. มหาวิทยาลัยเซ็นต์จอห์น ๑๘. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๑๙. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๒๐. มหาวิทยาลัยสุรนารี ๒๑. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๒. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒๓. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒๔. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒๖. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๗. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๒๘. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๒๙. มหาวิทยาลัยนเรศวร ๓๐. มหาวิทยาลัยมหิดล ๓๑. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ๓๒. มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ และ๓๓. วิทยาลัยปทุมธานี

[๒๘] ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

[๒๙] หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๓๘๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ ลงนามโดยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

[๓๐] หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ด่วนมาก ที่ ทม ๐๒๐๗/๒๓๒๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ลงนามโดยรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (รองศาสตราจารย์ สงครามเหลืองทองคำ) ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

โทรคมนาคม ที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน จำนวน ๑๑ รายวิชา[๓๑] และจะต้องพิจารณารายละเอียดเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชาประกอบด้วย

หลังจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ[๓๒] เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาอนุมัติหลักสูตรปริญญาสาขาโทรคมนาคมให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่จำนวน ๗ คน[๓๓] และผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ของรัฐและเอกชน จำนวน ๓๓ แห่ง มาร่วมกันพิจารณาหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่า มีสถาบันอุดมศึกษาใดที่มีการสอนรายวิชาตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดข้างต้น ซึ่งเมื่อที่ประชุมได้พิจารณารายวิชาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว มีความเห็นพ้องตรงกันว่า สถาบันอุดมศึกษาที่จะเข้าหลักเกณฑ์ว่ามีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคมที่ทบวงมหาวิทยาลัยมีประกาศกำหนดว่าจะต้องมีการสอนในวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิตในจำนวนวิชาเฉพาะ ๑๗ รายวิชา มิใช่ ๑๑ รายวิชา ตามความเห็นชั้นต้นของทบวงมหาวิทยาลัยวิชาเฉพาะ ๑๗ รายวิชา ได้แก่ ๑) Electromagnetic Fields and Waves ๒) Principle of Communication Systems ๓) Telecommunication Engineering ๔) CommunicationElectronics ๕) Data Communications and Networks ๖) Antenna Engineering ๗) Microwave Engineering ๘) Radio Wave Propagation ๙) Optical Fiber Communication๑ ๐) Communication Transmission ๑ ๑) Communication Networks and Transmission Line ๑ ๒) Satellite Communication ๑ ๓) Wireless Communication ๑๔) Digital Communication ๑๕) Telephone Engineering ๑๖) Digital

---

[๓๑] ๑. คลื่นและสนามแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic Fields and Waves) ๒. หลักการสื่อสาร (Principle of communication) /ระบบสื่อสาร (Communication System) ๓. วิศวกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication Engineering) ๔. อิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร (Communication Electronics) ๕. การสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย (Data Communications and Networks) ๖. วิศวกรรมสายอากาศ (Antenna Engineering) ๗. วิศวกรรมไมโครเวฟ (Microwave Engineering) ๘. การแพร่กระจายคลื่นวิทยุ (RadioWave Propagation) ๙. การสื่อสารเส้นใยนำแสง (Optical Fiber Communication หรือCommunication Transmission หรือ Communication Networks and Transmission line) ๑๐. การสื่อสารดาวเทียม (Satellite Communication) และ ๑๑. การสื่อสารไร้สาย (WirelessCommunication)

[๓๒] หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๑๔๓๘-๑๑๔๔๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕

[๓๓] ๑. นาวาเอกวิทวัส ณ นคร (รองผู้บัญชาการกองการบินทหารเรือ) ๒. รศ.เอกชัย ลีลารัศมี (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ๓. ผศ.ทับทิม อ่างแก้ว (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ๔. นายวินัย พฤกษะวัน (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ๕. รศ.ชำนาญ ห่อเกียรติ (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ๖. นายเกียรติ อัชรพงศ์ (Environmental Engineering Consultants Co, Ltd.) และ ๗. ศ.วิวัฒน์ กิรานนท์ (ภาควิชาวิศวโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

Signal Processing และ ๑๗) Information Theory and Coding และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะทำงานจำนวน ๘ คน[๓๔] เพื่อตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรการสอนของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่มีการสอนในต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ว่า มีสถาบันอุดมศึกษาใดที่เปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมครบ ๓๐ หน่วยกิตตรงตามที่ที่ประชุมกำหนด

ผลการตรวจสอบของคณะทำงานดังกล่าวปรากฏว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมใน๑๗ รายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต มีทั้งหมด ๑๘ แห่ง[๓๕]

(๒) จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๑๘ แห่งนั้นจะมีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ๖ แห่ง[๓๖] ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรและใช้ชื่อปริญญาแยกเฉพาะว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคม เว้นแต่มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งมิได้ใช้ชื่อปริญญาสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นแขนงวิชาด้านโทรคมนาคมในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าโดยเฉพาะ

(๓) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจากสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้คัดเลือก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นไม่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ วิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมหลายวิชาจึงถูกจัดเป็นวิชาเลือกในสาขาวิชาหรือวิชาเลือกเสรีซึ่งขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้น การนับจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาเฉพาะจำนวน ๓๐ หน่วยกิต จึงขึ้นอยู่กับการเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคนและมีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาบางคนที่มุ่งได้แต่ปริญญาโดยไม่สนใจสาขาเฉพาะสำหรับการทำงานในอนาคตอาจเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ โดยมี

---

[๓๔] ๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทับทิม อ่างแก้ว (คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ๒. ศ.วิวัฒน์ กิรานนท์ (คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง) ๓. ศ.ดร.สมิทธิ์ คำเพิ่มพูล (รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยสยาม) ๔. นายวิษณุ กอพยัคฆินทร์ (รองคณบดี มหาวิทยาลัยเซ็นต์จอห์น) ๕. นายสุรพล จันทร (หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม) ๖. ดร.มงคล รักษาพัชรวงศ์ (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ๗. นายเวช วิเวก (รองคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ) และ ๘. นางโสภา อิ่มวิทยา (สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย)

[๓๕] ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๗. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๘. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๙. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๑๐. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๑. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๑๒. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๑๓. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ๑๕. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๑๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๑๗. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี และ ๑๘ วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี

[๓๖] ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

วิชาเอกด้านโทรคมนาคมไม่ครบ ๓๐ หน่วยกิตก็ได้

๒.๓ การจัดให้มีการเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน และการตรวจสอบความถูกต้องของสมาชิกวิชาชีพและองค์กรเอกชน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศเชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีการดำเนินการ ๓ ขั้นตอน คือ (๑) ก่อนพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ใช้บังคับ (๒) เมื่อพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ใช้บังคับแล้ว และ (๓) การตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

๒.๓.๑ ก่อนพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศ[๓๗] ขอให้สมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคมคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นนิติบุคคล และองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือใช้บริการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ แจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกกันเองต่อไป โดยได้มีการประชาสัมพันธ์ประกาศดังกล่าวผ่านสื่อสารมวลชนหลายแขนง อย่างไรก็ดี เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามประกาศ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า ยังมีสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวนมากยังไม่ทราบประกาศดังกล่าวปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒[๓๘] เชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้อีกโดยไม่มีการกำหนดระยะเวลาจนกว่าจะมีประกาศปิด รวมทั้งประชาสัมพันธ์ประกาศดังกล่าวผ่านทางสื่อสารมวลชนเช่นเดียวกัน

๒.๓.๒ เมื่อพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มีผลใช้บังคับ[๓๙] ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับที่ ๓[๔๐] เชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อผู้แทนให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ

---

[๓๗] ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผานิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๔๙ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๙ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

[๓๘] ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผานิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๔๙ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๙ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนได้โดยไม่มีกำหนดระยะเวลา

[๓๙] พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓

[๔๐] ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผานิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๔๙ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๙ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๓

นอกจากนั้นปลัดสำนักนายกรัฐมนตรียังได้มีหนังสือ[๔๑] ถึงสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๑๐๗ องค์กรซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง[๔๒] ให้แจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย โดยเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามประกาศดังกล่าว ปรากฏว่ามีสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งความประสงค์ส่งผู้แทนเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. จำนวน ๓๔ องค์กร[๔๓]

๒.๓.๓ การตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

หลังจากที่สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนได้แจ้งความประสงค์ขอส่งผู้แทนเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. มายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจำนวน ๓๔ องค์กรแล้ว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เชิญผู้แทนส่วนราชการตามรายชื่อที่ได้รับแจ้ง ผู้แทนคณาจารย์ประจำที่ได้รับการคัดเลือก และผู้แทนหน่วยงานอื่น[๔๔] มาร่วมกันเป็นคณะกรรมการตรวจสอบความ

---

[๔๑] หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๒๘๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคม ประธานมูลนิธิ ตามบัญชีแนบท้าย

[๔๒] เป็นข้อมูลที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมไปรษณีย์โทรเลข องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กรมการปกครองและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ปรากฏตามบัญชีรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแนบท้าย (หน้าที่ ๕) หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๓๒๘๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคม ประธานมูลนิธิ ตามบัญชีแนบท้าย

[๔๓] (๑) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๓) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๔) สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย (๕) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย (๖) สมาคมอินเทอร์เน็ต (๗) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ (๘) สมาคมวิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์แห่งประเทศไทย (๙) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๑๐) มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (๑๑) สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน (๑๒) มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (๑๓) อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิ (๑๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๑๕) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร (๑๖) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๑๗) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๘) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๑๙) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๒๐) สมาคมวิทยุสื่อสารความถี่ประชาชนแห่งประเทศไทย (๒๑) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนลีซีบี ๒๔๕ (๒๒) มูลนิธิปอเต็กตึ้ง (๒๓) มูลนิธิสยามรวมใจ (๒๔) มูลนิธิอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลเมืองลำปาง (๒๕) มูลนิธิอริโย บ้านหมี่ (๒๖) มูลนิธิบรรเทาสาธารณภัยแม่ฮ่องสอน (๒๗) มูลนิธิประชาร่วมใจ (๒๘) สมาคมแสงธรรมรัตน์การกุศล หน่วยกู้ภัยอโศก (๒๙) มูลนิธิสัจจพุทธธรรมแห่งประเทศไทย (๓๐) พุทธสมาคมสว่างเหตุธรรมสถาน (๓๑) มูลนิธิสว่างบูชาธรรม (๓๒) มูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน (๓๓) มูลนิธิชุมพรการกุศลสงเคราะห์ และ (๓๔) สมาคมพุทธสมาคมสว่างรัตนตรัยธรรมสถานสระบุรี

[๔๔] ผู้แทนกรมไปรษณีย์โทรเลข ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กร[๔๕] โดยคณะกรรมการตรวจสอบได้มีการประชุมกัน ๑ ครั้ง[๔๖] และได้มีมติ ๔ ประการ ดังนี้

(๑) รายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กรนี้ให้ถือเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการดำเนินการ "ไม่ถือว่าเป็นที่สุด"

(๒) ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กรให้ทราบโดยทั่วไป และเปิดโอกาสให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนที่คิดว่ามีคุณสมบัติเข้าข่ายตามมาตรา ๔๙ (๓) และ (๔) โต้แย้งหรือแจ้งความประสงค์มาได้อีก โดยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณากำหนดระยะเวลาให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนโต้แย้ง

(๓) เมื่อพ้นกำหนดเวลาโต้แย้งแล้ว ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเชิญผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนมาประชุมเพื่อกำหนดวันเวลาการคัดเลือกกันเองและกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกกันเองต่อไป และ

(๔) หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดแยกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนนั้น คณะกรรมการตรวจสอบเห็นว่าสมาคมหรือองค์กรที่เข้าข่ายการเป็นสมาคมวิชาชีพจะต้องมีสภาพเป็นสมาคมและเป็นสมาคมวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่ง มีคำว่า "สมาคม" อยู่ในชื่อของสมาคมมีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย และมีลักษณะการให้บริการ ดังนั้น คณะกรรมการตรวจสอบฯ จึงได้มีมติคัดเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองอค์กรเอกชนทั้ง๓๔ องค์กร โดยแยกเป็นสมาคมวิชาชีพจำนวน ๘ องค์กร[๔๗] และองค์กรเอกชนจำนวน๒๖ องค์กร[๔๘]

---

[๔๕] รายงานการประชุมการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ ในวันจันทร์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓)

[๔๖] ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ๒ ประเด็นคือ ประเด็นที่หนึ่ง สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนตามที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้แจ้งรายชื่อมา ๑๑๒ องค์กรนั้น (ตัวเลขที่ถูกต้องคือ ๑๐๗ องค์กรเนื่องจากมีการตรวจสอบรายชื่อแล้วปรากฏว่ามีองค์กรที่มีรายชื่อซ้ำกัน) นอกจากสมาคมและองค์กรทั้ง ๑๐๗ องค์กรแล้ว น่าจะมีสมาคมหรือองค์กรอื่นที่เข้าข่ายอีกหรือไม่ และจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้มีรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนเพิ่มขึ้น และเมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงสมาคมและองค์กรดังกล่าวทั้ง ๑๐๗ องค์กร แล้ว มีสมาคมและองค์กรแจ้งความจำนงมา ๓๔ องค์กรมีจำนวนมากเพียงพอและครบถ้วนหรือไม่และหากที่ประชุมเห็นว่าไม่ครบถ้วนควรจะมีวิธีการสรรหาหรือให้สมาคมและองค์กรมาแสดงความจำนงเพิ่มขึ้นอย่างไร และประเด็นที่สอง การพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง การคัดแยกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

[๔๗] สมาคมวิชาชีพ ได้แก่ (๑) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๓) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๔) สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย (๕) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย (๖) สมาคมอินเทอร์เน็ต (๗) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ และ (๘) สมาคมวิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์แห่งประเทศไทย

[๔๘] องค์กรเอกชน ได้แก่ (๑) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๒) มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (๓) สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน (๔) มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ (๕) อุตสาหกรรม

จากมติของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ดังกล่าว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้ออกประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๔[๔๙] ประกาศรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องผ่านทางสื่อสารมวลชน และขยายระยะเวลาให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนขอเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. ได้อีก และในขณะเดียวกันปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีก็ได้มีหนังสือ[๕๐] แจ้งให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๑๐๗ องค์กรทราบผลการคัดเลือกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนด้วย โดยเมื่อถึงกำหนดระยะเวลาตามที่ขยายปรากฏว่าไม่มีสมาคมวิชาชีพใดโต้แย้งและแสดงความประสงค์เพิ่มเติม แต่ได้มีองค์กรเอกชนแจ้งความจำนงเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. เพิ่มเติมอีก ๑๒ องค์กร[๕๑] ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องขององค์กรเอกชนที่แจ้งความจำนงเพิ่มเติมเองโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตามที่คณะกรรมการตรวจสอบฯ กำหนดปรากฏว่า องค์กรเอกชนทั้ง ๑๒ องค์กรมีลักษณะตามเกณฑ์ ดังนั้น องค์กรเอกชนที่ผ่านการตรวจสอบจึงมีทั้งสิ้น ๓๘ องค์กร

เมื่อได้รายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๔๖ องค์กร (รวมองค์กรเอกชนที่เพิ่มเติม) แล้ว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศสำนักงาน

พัฒนามูลนิธิ (๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๗) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร (๘) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๙) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๐) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๑๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๑๒) สมาคมวิทยุสื่อสารความถี่ประชาชนแห่งประเทศไทย (๑๓) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีซีบี ๒๔๕ (๑๔) มูลนิธิปอเต็กตึ้ง (๑๕) มูลนิธิสยามรวมใจ (๑๖) มูลนิธิอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองลำปาง (๑๗) มูลนิธิอริโย บ้านหมี่ (๑๘) มูลนิธิบรรเทาสาธารณภัยแม่ฮ่องสอน (๑๙) มูลนิธิประชาร่วมใจ (๒๐) สมาคมแสงธรรมรัตน์การกุศล หน่วยกู้ภัยอโศก (๒๑) มูลนิธิสัจจพุทธธรรมแห่งประเทศไทย (๒๒) พุทธสมาคมสว่างเหตุธรรมสถาน (๒๓) มูลนิธิสว่างบูชาธรรม (๒๔) มูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน (๒๕) มูลนิธิชุมพรการกุศลสงเคราะห์ และ (๒๖) สมาคมพุทธสมาคมสว่างรัตนตรัยธรรมสถานสระบุรี

[๔๙] ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) กำหนดให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งความจำนงได้อีกจนถึงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓

[๕๐] หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๕๕๗๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคม ประธานมูลนิธิ จำนวน ๑๐๗ องค์กร

[๕๑] (๑) สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค (๒) สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค (๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นกำแพงเพชร (๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดแพร่ (๕) มูลนิธิดวงประทีป (๖) สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทยฯ (๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำพูน (๘) มูลนิธิสว่างพรกุศล (๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง (๑๐) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครสมุทรปราการ (๑๑) สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์และ (๑๒) มูลนิธิไตรคุณธรรม (ชำเต็กไท้)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕[๕๒] กำหนดให้ผู้แทนสมาคมวิชาชีพและผู้แทนองค์กรเอกชนมาดำเนินการคัดเลือกกันเอง พร้อมกับมีหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี[๕๓] ถึงสมาคมวิชาชีพทั้ง ๘ สมาคม และองค์กรเอกชนทั้ง ๓๘ องค์กร ให้มาดำเนินการเลือกกันเองด้วย และเมื่อถึงกำหนดวันนัดประชุมคัดเลือกกันเองที่ประชุมสมาคมวิชาชีพ[๕๔] ได้มีมติเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพจำนวนสี่คน[๕๕] ซึ่งเป็นผู้แทนจากสมาคมวิศวกรรมสถานฯ สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย และสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ และที่ประชุมองค์กรเอกชน[๕๖] ได้มีมติเลือกผู้แทนองค์กรเอกชนจำนวนสี่คน[๕๗] ซึ่งเป็นผู้แทนจากสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัด ๒ คน (จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดสมุทรปราการ) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีซีบี ๒๔๕ และมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน

๓. การดำเนินการสรรหา กทช.

ข้อเท็จจริงในส่วนนี้เป็นการดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหาฯ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงจากการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ประกอบกับเอกสารที่ส่งมาประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ออกประกาศเปิดรับสมัคร[๕๘] บุคคลเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้

---

[๕๒] ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) กำหนดให้ผู้แทนสมาคมวิชาชีพมาประชุมกันในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ และผู้แทนองค์กรเอกชนมาประชุมกันในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓

[๕๓] ฉบับที่ ๑ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๖๔๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคมต่างๆ ๘ องค์กร

ฉบับที่ ๒ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๖๔๘ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคมและประธานมูลนิธิ ๓๘ องค์กร

[๕๔] รายงานการประชุมผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ วันจันทร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓)

[๕๕] (๑) นายอมฤต ภูมิรัตน์ สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๒) นายไกรสร พรสุธี ผู้แทนสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๓) นายมณู อรดีดลเชษฐ์ ผู้แทนสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย และ (๔) นายอนันต์ วรธิติพงศ์ ผู้แทนสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ

[๕๖] รายงานการประชุมผู้แทนองค์กรเอกชนเพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ วันพุธที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.๓)

[๕๗] ๑. นายภักดี สิริจันทกุล ผู้แทนสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒. นายวิสิทธิ์ ชวลิตนิติธรรม ผู้แทนมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน ๓. นายแสวงบุญเรือง ผู้แทนสมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีซีบี ๒๔๕ และ ๔. นายประเทือง ยันต์โกเศศผู้แทนสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ

[๕๘] เปิดรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓

กำหนดหัวข้อให้ผู้สมัครกรอกรายละเอียดลงในใบสมัครว่า มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใดตามที่กำหนดในมาตรา ๔๗ ซึ่งสามารถระบุความเชี่ยวชาญได้มากกว่าหนึ่งด้าน ต่อมาในระหว่างเวลาก่อนปิดรับสมัคร คณะกรรมการสรรหาฯ ก็ได้เตรียมการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้สมัคร[๕๙] โดยจะมีการแบ่งกลุ่มของผู้สมัครออกเป็น ๗ กลุ่ม[๖๐] เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มสาขาความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗ สำหรับวิธีการคัดเลือกนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ ได้วางแนวทางไว้ว่าจะทำการคัดเลือกเป็น ๓ รอบ โดยรอบแรกจะคัดเลือกให้เหลือ ๘ คนต่อกลุ่ม รวม ๗ กุล่มเป็น ๕๖ คน ในรอบที่สองให้เหลือ ๒๘ คน และในรอบที่สามให้เหลือ ๑๔ คน เพื่อเสนอวุฒิสภาพิจารณา

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการตามข้อเท็จจริง นั้น ปรากฏว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การคัดเลือกจากที่กำหนดไว้ว่าจะคัดเลือกในรอบแรกให้เหลือ ๕๖ คนในรอบที่สองให้เหลือ ๒๘ คน และในรอบที่สามให้เหลือ ๑๔ คน เป็นการคัดเลือกโดยพิจารณาจากผู้ที่มีคะแนน ๖๐ คะแนนขึ้นไปเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบแรกและคัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนนรวม ๗๐ คะแนนขึ้นไปเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบที่สอง นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เนื่องจากปรากฏว่ามีผู้สมัครเข้ามาจำนวนน้อย หลักเกณฑ์การสมัครที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้นอาจไม่จำเป็นจึงให้พิจาณณาตามผลคะแนน

สำหรับรายละเอียดของวิธีการคัดเลือกในแต่ละรอบสรุปได้ดังนี้

๓.๑ การคัดเลือกรอบแรก คณะกรรมการสรรหาฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนในแต่ละกลุ่มตามมาตรา ๔๙ กลุ่มละ ๒ คน เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครในเบื้องต้นและให้คะแนนจากข้อมูลในใบสมัครของผู้สมัครทุกคน โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนผู้สมัครเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความรู้ความสามารถ และการศึกษา ให้คะแนน ๓๐ คะแนน โดยพิจารณาจากรายละเอียดในใบสมัครข้อที่ ๑ (ประวัติส่วนตัว) ข้อ ๒ (ประวัติการทำงาน) ข้อ ๓ (การเป็นกรรมการ) และข้อ ๖ (ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงานทั่วไป)

ส่วนที่ ๒ เกียรติประวัติผลงานและประสบการณ์ ให้คะแนน ๔๐ คะแนนโดยพิจารณาจากรายละเอียดในใบสมัครข้อที่ ๔ (ผลงานหรือประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม)

ส่วนที่ ๓ วิสัยทัศน์ ให้คะแนน ๓๐ คะแนน โดยพิจารณาจากรายละเอียดในใบสมัครข้อที่ ๕ (แนวคิดในการบริหารโทรคมนาคมแห่งชาติ)

---

[๕๙] มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ วันศุกร์ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๓

[๖๐] กลุ่มที่ ๑ กิจการโทรคมนาคม กลุ่มที่ ๒ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกลุ่มที่ ๓ การศึกษา กลุ่มที่ ๔ เศรษฐกิจ กลุ่มที่ ๕ ความมั่นคง กลุ่มที่ ๖ ศาสนาและวัฒนธรรมและกลุ่มที่ ๗ กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น

นอกจากนี้ คณะกรรมการสรรหาฯ ยังได้มีมติให้คณะอนุกรรมการประชุมหาแนวทางในการจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนดไว้ และคัดเลือกผู้สมัครเสนอคณะกรรมการสรรหาฯ ต่อไป

ก่อนการพิจารณาให้คะแนนในรอบแรก คณะอนุกรรมการได้ดำเนินการจัดกลุ่มผู้สมัคร กทช. เสนอคณะกรรมการสรรหาฯ โดยพิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครที่ผู้สมัครระบุเลือกไว้ว่าตนเชี่ยวชาญด้านใด ประกอบกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ เนื่องจากมีผู้สมัครหลายคนที่ระบุไว้ในใบสมัครว่าตนเชี่ยวชาญในหลายสาขา โดยคณะกรรมการสรรหาฯ มีมติรับทราบการแบ่งกลุ่มผู้สมัครตามที่คณะอนุกรรมการเสนอ และมีมติให้คณะอนุกรรมการดำเนินการพิจารณาให้คะแนนตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนดไว้ต่อไปได้[๖๑] โดยในรอบแรกอาจมีการพิจารณาให้เหลือจำนวน ๕๖ คน หรือ ๒๘ คนก็ได้ตามที่คณะอนุกรรมการจะเห็นสมควร[๖๒] สำหรับวิธีการให้คะแนนของคณะอนุกรรมการจะมีกรรมการผู้ตรวจให้คะแนนหัวข้อละสองคน และเมื่อกรรมการผู้ตรวจทั้งสองคนได้ให้คะแนนผู้สมัครแต่ละคนแล้วจะนำคะแนนของกรรมการผู้ตรวจทั้งสองมาเฉลี่ยเพื่อหาคะแนนที่ได้ของผู้สมัครแต่ละคน และคณะอนุกรรมการได้เรียงลำดับคะแนนของผู้สมัครเสนอให้ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ พิจารณา

เมื่อคณะอนุกรรมการได้เสนอผลการให้คะแนนมา คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาแก้ไขการจัดกลุ่มผู้สมัครของคณะอนุกรรมการ ซึ่งปรากฏเหตุผลในรายงานการประชุมว่า เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยย้ายผู้สมัคร จำนวน ๔ คน[๖๓] ได้แก่

๑. ผู้สมัครหมายเลข ๓๓ นายมหิดล จันทรางกูร[๖๔] จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๔ (เศรษฐกิจ) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๑ (กิจการโทรคมนาคม)

---

[๖๑] จากเอกสารหมายเลข ๒ ที่แนบท้ายรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันพุธที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ โดยกำหนดให้ในแต่ละหัวข้อมีกรรมการผู้ตรวจ ๒ คน

[๖๒] มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันพุธที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ (มีการแก้ไขปรากฏตามรายงานการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ วันจันทร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓)

[๖๓] รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ วันจันทร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุม ๑ กระทรวงคมนาคม ในหน้าที่ ๓

[๖๔] จบการศึกษารัฐศาสตร์บัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยการไปรษณีย์โทรเลข และโทรศัพท์ชั้นสูงของประเทศฝรั่งเศส มีประสบการณ์โดยตรงในกิจการโทรคมนาคมในฐานะผู้ปฏิบัติราชการอยู่ที่กรมไปรษณีย์โทรเลข โดยเฉพาะการบริหาร การจัดการ และจัดสรรคลื่นวิทยุความถี่ และในระดับนโยบายเมื่อดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคมด้านการสื่อสาร และปลัดกระทรวงคมนาคม รวมทั้งได้เป็นผู้แทนในการเข้าร่วมประชุมทั้งในและต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับสื่อสารโทรคมนาคม และเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการการสื่อสารแห่งประเทศไทย และกรรมการในคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

๒. ผู้สมัครหมายเลข ๕ จ่าสิบเอกโสวัฒน์ พุฒป่า[๖๕] จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๕ (ความมั่นคง) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม)

๓. ผู้สมัครหมายเลข ๒๗ นายประมุท สูตะบุตร[๖๖] จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๕ (ความมั่นคง) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง)

๔. ผู้สมัครหมายเลข ๕๘ นายวิบูลย์ เข็มเฉลิม[๖๗] จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม)

สำหรับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ คน นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ชี้แจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) นอกจากเหตุผลที่ปรากฏในรายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ ว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาประวัติของผู้สมัครทั้ง ๔ คน แล้ว เห็นว่า การจัดกลุ่มผู้สมัครของคณะอนุกรรมการยังไม่เหมาะสมกับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่ผู้สมัครระบุไว้ในใบสมัคร ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงเห็นสมควรย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ รายไปยังกลุ่มที่เห็นว่าตรงกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สมัครมากกว่า อย่างไรก็ดีการย้ายผู้สมัครดังกล่าวเป็นที่เข้าใจกันภายในระหว่างคณะกรรมการสรรหาฯ ยังมิใช่เป็นการจัดกลุ่มอย่างถาวรและอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงได้ หากปรากฏข้อมูลว่าผู้สมัครมีความเหมาะสมในกลุ่มอื่นมากกว่า

หลังจากนั้น ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ได้มีมติรับทราบการย้ายกลุ่มดังกล่าว และมีมติเห็นชอบในหลักการและผลการให้คะแนนตามที่คณะอนุกรรมการเสนอและคัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนน ๖๐ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๔๖ คนเข้ารับการคัดเลือกด้วยวิธีการสัมภาษณ์ต่อไป

๓.๒ การคัดเลือกรอบที่สอง คณะกรรมการสรรหาฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก โดยพิจารณาจากผลคะแนนที่ได้ในรอบแรกปรับให้เป็นร้อยละ ๗๐ เพื่อรวมกับคะแนนจากการสัมภาษณ์อีก ๓๐ คะแนน รวมเป็น ๑๐๐ คะแนน และในการสัมภาษณ์คณะกรรมการสรรหาฯ เป็นผู้สัมภาษณ์และพิจารณาให้คะแนนเอง โดยคิดคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนทั้งหมดที่ผู้สมัครได้รับหารด้วยจำนวนกรรมการสรรหาที่ทำการสัมภาษณ์ โดยให้

---

[๖๕] จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ ๔ จบหลักสูตรนักเรียนนายสิบและหลักสูตรนายสิบอาวุโส เป็นผู้ช่วยอนุศาสตราจารย์ของกองทัพบก อบรมศาสนาพิธีวัฒนธรรมไทย อบรมพนักงานวิทยุ กองทัพภาคที่ ๒ ช่วยเหลือประสบภัยต่าง ๆ อบรมทางการเมืองเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ และอบรมกฎจราจรและว่าด้วยเรื่องประกันภัยรถยนต์แบบใหม่-ปฐมพยาบาลชั้นต้น

[๖๖] จบการศึกษาทางรัฐศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย U.C.L.A จากสหรัฐฯ ปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัย U.C.L.A จากสหรัฐฯ วุฒิบัตรจากวิทยาลัยกองทัพบก เคยดูงานกิจการโทรทัศน์ที่ประเทศญี่ปุ่นประเทศจีน ประเทศอังกฤษ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี และฮ่องกง ดูงานกิจการเคเบิ้ลทีวีที่ประเทศสหรัฐฯ และเคยดูงานบริหารกิจการส่วนท้องถิ่นที่ประเทศญี่ปุ่น

[๖๗] จบการศึกษาศิลปศาสตร์บัณฑิตจากสถาบันราชภัฏราชนครินทร์จังหวัดฉะเชิงเทรา เคยดูงานในต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาภาคเกษตรกรและอุตสาหกรรมการเกษตรและวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในต่างประเทศ ได้แก่ ทวีปยุโรป ฝรั่งเศส อังกฤษเนเธอร์แลนด์ เยอรมัน สวิทเซอร์แลนด์ อเมริกา แคนาดา จีน ฮ่องกง ไต้หวัน และญี่ปุ่น

ผู้สมัครพูดในประเด็นที่กำหนดไว้[๖๘] คนละประมาณ ๑๐-๑๕ นาที ด้วยตนเองและไม่มีอุปกรณ์ช่วย และการให้คะแนนพิจารณาจาก ๓ หัวข้อคือความสามารถในการสื่อสาร เนื้อหาสาระ และความเป็นไปได้ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละหัวข้อไว้ด้วย[๖๙] และมีมติให้คัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนนรวม ๗๐ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๑๘ คน เป็นผู้ผ่านการคัดเลือก[๗๐]

หลังจากสัมภาษณ์ผู้สมัครในรอบที่สองแล้ว คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาความเหมาะสมในการจัดกลุ่มผู้สมัครอีกครั้ง เนื่องจากในการสัมภาษณ์จะมีการถามความคิดเห็นของผู้สมัครแต่ละคนว่า ตนเองมีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมกับการเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใดและต้องการอยู่ในกลุ่มใด และคณะกรรมการสรรหาฯ ได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นั้นมาพิจารณาจัดกลุ่มผู้สมัคร โดยได้มีมติย้ายผู้สมัครจำนวน ๓ คน[๗๑] เพื่อให้เป็นไปตามกลุ่มที่ผู้สมัครต้องการอยู่ ได้แก่

๑. ผู้สมัครหมายเลข ๓ นายเศรษฐพร ดูศรีพิทักษ์ จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๑ (กิจการโทรคมนาคม)

๒. ผู้สมัครหมายเลข ๑๘ นายวุฒิพร เดี่ยวพานิช จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น)

๓. ผู้สมัครหมายเลข ๒๗ นายประมุท สูตะบุตร ซึ่งในรอบแรกคณะกรรมการสรรหาฯ ได้เคยย้ายนายประมุทฯ จากการจัดกลุ่มของคณะอนุกรรมการฯ ที่ให้อยู่ในกลุ่มที่ ๕ (ความมั่นคง) ไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) และในครั้งนี้คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ย้ายนายประมุทฯ จากกลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ไปจัดลงในกลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) และก่อนการคัดเลือกรอบที่สาม คณะกรรมการสรรหาฯ ได้

---

[๖๘] คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนดหัวข้อในการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ดังนี้

๑. คุณสมบัติและประสบการณ์ของท่านเหมาะสมกับการเป็นคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใด อย่างไร

๒. ถ้าหากท่านได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งสำคัญและเร่งด่วนในการทำงานของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และท่านจะทำประโยชน์ให้กับกิจการโทรคมนาคมของชาติอย่างไร

[๖๙] คณะกรรมการสรรหาฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร คะแนนเต็ม ๘ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๒ คะแนน, ๔ คะแนน, ๖ คะแนน และ ๘ คะแนน

๒. เนื้อหาสาระ คะแนนเต็ม ๑๒ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๓ คะแนน, ๖ คะแนน, ๙ คะแนน และ ๑๒ คะแนน

๓. ความเป็นไปได้ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๒.๕ คะแนน, ๕ คะแนน, ๗.๕ คะแนน และ ๑๐ คะแนน

[๗๐] มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ วันจันทร์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๓

[๗๑] ไม่ปรากฏในรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แต่ได้จากการเปรียบเทียบข้อมูลจากการจัดกลุ่มในรอบแรก

มีมติ[๗๒] ให้ย้าย ดร.เลอสรร ธนสุกาญจน์ จากกลุ่มที่ ๗ ด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเนื่องจากคณะกรรมการสรรหาฯ เห็นว่า ดร.เลอสรรฯ ไม่มีคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย และในชั้นการสัมภาษณ์ ดร.เลอสรรฯ ไม่ยอมตอบว่าสมัครใจจะอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้ย้าย ดร.เลอสรรฯ ไปอยู่ในกลุ่มดังกล่าว แต่กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหาฯ ย้าย ดร.เลอสรรฯ ไปนั้นก็ยังเป็นไปตามที่ ดร.เลอสรรฯ ได้แสดงความประสงค์ในใบสมัคร (ซึ่งได้ระบุในใบสมัครว่า ตนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม)

นอกจากนั้นผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ[๗๓] ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) อีกว่า ในการดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่หนึ่งและรอบที่สองนั้น แม้ว่าจะมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย แต่ก็ไม่มีผลต่อการได้รับการคัดเลือก เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาฯ จะยึดลำดับคะแนนของผู้สมัครเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน จึงทำให้ผลการคัดเลือกปรากฏว่าบางกลุ่มความรู้มีจำนวนผู้ได้รับการคัดเลือกมากกว่ากลุ่มอื่น

๓.๓ การคัดเลือกรอบที่สาม คณะกรรมการสรรหาฯ เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกเองโดยพิจารณาจากคะแนนและความเหมาะสมในแต่ละสาขาที่เชี่ยวชาญ โดยผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า ในการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สามซึ่งเป็นรอบสุดท้ายปรากฏว่านายมหิดล จันทรางกูรซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนเป็นอันดับที่ ๑ ได้ถอนตัวออกจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้วเหตุที่คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้เลื่อนนายอัมมาร์ สยามวาลา (กลุ่มเศรษฐกิจ) ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนในลำดับที่ ๑๕ ขึ้นไปผู้ได้รับการคัดเลือก แต่กลับเลือกนายสงคราม ชื่นภิบาล (กลุ่มความมั่นคง) ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนอยู่ในลำดับที่ ๑๖ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือก นั้น เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาผลการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สองแล้วปรากฏว่าเมื่อนายมหิดลฯ ขอถอนตัว หากนับคะแนนสูงสุด ๑๔ อันดับแรกจะทำให้มีผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่างๆ ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๓ คน (๒) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ คน (๓) กลุ่มการศึกษา จำนวน ๒ คน (๔) กลุ่มเศรษฐกิจ จำนวน ๓ คน (๕) กลุ่มความมั่นคง จำนวน ๑ คน (๖) กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ คน และ (๗) กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวน ๑ คน รวมทั้งหมด ๑๔ คน คณะกรรมการสรรหาฯ จึงเห็นว่าจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มกิจการโทรคมนาคมและกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนั้น มีจำนวนที่เหมาะสมแล้ว เพราะเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ส่วนกลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคงนั้นมีความสำคัญรองลงมา จึงไม่จำเป็นต้องมีผู้ผ่านการคัดเลือกเท่ากับกลุ่มกิจการโทรคมนาคมและกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แต่ควรมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๒ คน

---

[๗๒] รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ วันพุธที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๑ (สปน.๑) ในหน้าที่ ๓

[๗๓] รศ.ถวิล พึ่งมา ประธานคณะกรรมการสรรหาฯ และนายอนันต์ วรธิติพงศ์ เลขานุการคณะกรรมการสรรหาฯ

เท่า ๆ กันสำหรับกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมและกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นนั้นเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญน้อยกว่า ๕ กลุ่มแรก เมื่อมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๑ คน ก็เหมาะสมแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงเห็นว่าเมื่อกลุ่มเศรษฐกิจมีคู่แข่งขันจำนวนถึง ๓ คน จึงควรลดให้เหลือ ๒ คน และเพิ่มกลุ่มความมั่นคงขึ้นอีก ๑ คน คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้ลงมติคัดเลือกผู้สมัครในกลุ่มเศรษฐกิจจำนวน ๒ คน จากผู้ผ่านการคัดเลือก ๓ คน ได้แก่ นายเศวต สันตานนท์ รท.สุชาย เชาว์วิศิษฐ และ นายอัมมาร์ สยามวาลา ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ผ่านการคัดเลือก ได้แก่ นายเศวตฯ และ รท.สุชายฯ ส่วนกลุ่มความมั่นคงซึ่งมีผู้ผ่านการคัดเลือก ๑ คน คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ลงมติเลือกนายสงคราม ชื่นภิบาล เพิ่มเติมอีก ๑ คน รวมเป็น ๒ คน

หลังจากนั้นประธานคณะกรรมการสรรหาฯ[๗๔] ได้มีหนังสือถึงประธานวุฒิสภา[๗๕] เสนอรายชื่อผู้ที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน[๗๖] เพื่อให้วุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกตามมาตรา ๔๗

อนึ่ง ต่อมาปรากฏว่าผู้สมัครที่ไม่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่สามรายหนึ่ง[๗๗] ได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง[๗๘] ขอให้ศาลปกครองสั่งให้คณะกรรมการสรรหาฯ แก้ไขรายชื่อบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกเป็น กทช. โดยขอให้ตนเองได้รับการคัดเลือกด้วย[๗๙] และได้ขอให้ศาล

---

[๗๔] รองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา (เดิมนายกิตติ อยู่โพธิ์ เป็นประธานฯ ต่อมาได้ลาออก ที่ประชุมได้มีมติเลือกรองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา เป็นประธาน)

[๗๕] หนังสือคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่ นร ๑๓๐๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ลงนามโดยประธานคณะกรรมการสรรหาฯ (รองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา) ถึงประธานวุฒิสภา (นายมนูญกฤต รูปขจร)

[๗๖] ๑. นายสมิทธ ธรรมสโรช (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๒. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๓. นายดิเรก เจริญผล (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๔. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๕. นายโกศล เพ็ชร์สุวรรณ์ (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๖. นายวุฒิพร เดี่ยวพานิช (ด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ๗. นายเลอสรร ธนสุกาญจน์ (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๘. ร้อยโทสุชาย เชาว์วิศิษฐ (ด้านเศรษฐกิจ) ๙. พลเอกธีรเดช มีเพียร (ด้านความมั่นคง) ๑๐. นายเศวต สันตานนท์ (ด้านเศรษฐกิจ) ๑๑. นายอาทร จันทรวิมล (ด้านศาสนาและวัฒนธรรม) ๑๒. นายสงคราม ชื่นภิบาล (ด้านความมั่นคง) ๑๓. ศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ประพิณมงคลการ (ด้านการศึกษา) ๑๔. รองศาสตราจารย์สุธี อักษรกิตติ์ (ด้านการศึกษา)

[๗๗] นายประมุท สูตะบุตร

[๗๘] คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๐๑/๒๕๔๔ รับฟ้องวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔

[๗๙] เหตุผลที่นายประมุทฯ อ้างคือ นายประมุทได้คะแนนเป็นลำดับที่ ๑ ของสาขากิจการท้องถิ่น แต่คณะกรรมการสรรหา กทช. ได้ละเลยต่อหน้าที่ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ โดยได้จัดกลุ่มสาขาที่เชี่ยวชาญของผู้สมัคร กทช. ต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ด้วยการลดจำนวนสาขาความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗ และคณะกรรมการสรรหา กทช. ได้กระทำเช่นว่านี้หลังจากได้ทราบผลการให้คะแนนของผู้สมัครในรอบแรก เช่น ให้นายวุฒิพร เดี่ยวพาณิชย์ ผู้สมัครที่ผ่านรอบที่ ๒ ลำดับที่ ๑๔ มาอยู่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญสาขากิจการท้องถิ่นและกฎหมายมหาชนแล้วคัดเลือกให้นายวุฒิพรฯ เป็นลำดับที่ ๑ ในสาขาดังกล่าว ทั้งที่ตาม

ปกครองพิจารณาไต่สวนฉุกเฉิน[๘๐] และมีคำสั่งระงับการเสนอรายชื่อบุคคล ๑๔ คน ต่อประธานวุฒิสภาจนกว่าจะมีการแก้ไขรายชื่อด้วย

๔. การดำเนินการของวุฒิสภา

ในการพิจารณาของวุฒิสภาได้มีการตั้ง[๘๑] คณะกรรมาธิการสามัญฯ ตรวจสอบกระบวนการสรรหาและคุณสมบัติผู้สมควรดำรงตำแหน่ง กทช. เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ๓ ประการคือ (๑) ตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกกรรมการสรรหา กทช. ตามมาตรา ๔๙ ทั้ง ๑๗ คน ว่าเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (๒) ตรวจสอบกระบวนการทำงานของคณะกรรมการสรรหาฯ ว่าได้ดำเนินการไปโดยชอบด้วยเหตุผลและโปร่งใสหรือไม่ และ (๓) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อทั้ง ๑๔ คน ว่าเป็นไปตามกฎหมายและควรแก่ความเชื่อถือเพียงใด ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘๙[๘๒] ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๔.๑ การดำเนินการของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการฯ ได้เชิญผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี[๘๓] ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย[๘๔] ผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ[๘๕] และผู้สมัครคัดเลือกเป็น กทช. มาชี้แจงข้อเท็จจริง[๘๖] โดยคณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้มีความเห็นปรากฏตามรายงานการพิจารณาของ

หลักฐานใบสมัครไม่ปรากฏว่านายวุฒิพรฯ มีความเชี่ยวชาญสาขากิจการท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากนายประมุทฯ ที่มีเอกสารหลักฐานตรงตามสาขากิจการท้องถิ่นและกฎหมายมหาชน

[๘๐] มีการไต่สวนฉุกเฉินแต่ไม่สามารถบังคับได้ เนื่องจากนายประมุทฯ ได้ขอให้ชลอการเสนอรายชื่อไปยังวุฒิสภา แต่ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าประธานคณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกไปยังวุฒิสภาแล้ว

[๘๑] ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ (หน้าที่ ๑) ระบุว่า ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันศุกร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๔ได้มีการพิจารณาญัตติเรื่องขอตั้งคณะกรรมาธิการสามัญตรวจสอบกระบวนการสรรหาและคุณสมบัติผู้สมควรดำรงตำแหน่ง กทช. ซึ่งนายแก้วสรร อติโพธิ เป็นผู้เสนอ

[๘๒] มาตรา ๑๘๙ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมาธิการสามัญและมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภามติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญดังกล่าวต้องระบุกิจการหรือเรื่องให้ชัดเจนและไม่ซ้ำหรือซ้อนกัน

ฯลฯ ฯลฯ

[๘๓] จำนวน ๔ คน ได้แก่ (๑) นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ (๒) นายสุรินทร์ เงินรูปงาม (๓) นายสมพาศ นิลพันธ์และ (๔) นายสมชาย คนตรง

[๘๔] จำนวน ๕ คน ได้แก่ (๑) นายสมศักดิ์ จักรไพวงศ์ (๒) ดร.ธนากร อ้วนอ่อน (๓) นายมนตรี นาคเจือ (๔) นางสาวสุนันทา พรนิมิตร และ (๕) นายชาญวิทย์ โตธนะคุณ

[๘๕] จำนวน ๓ คน ได้แก่ (๑) นายกิตติ อยู่โพธิ์ (๒) รศ.ถวิล พึ่งมา และ (๓) นายอนันต์ วรธิติพงศ์

[๘๖] จำนวน ๒ คน ได้แก่ (๑) ดร.อัมมาร์ สยามวาลา (๒) นายประมุท สูตะบุตร และบันทึกการให้ความเห็นเป็นเอกสารจากผู้สมัครทั่วประเทศ จำนวน ๘ คน ได้แก่ (๑) นายกอบชัย เรืองประเสริฐ (๒)

คณะกรรมาธิการสามัญฯ[๘๗] สรุปได้ ๔ ประการ คือ

๔.๑.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ทั้ง ๑๗ คน เป็นไปโดยขัดต่อกฎหมาย และกระบวนการสรรหาเป็นไปโดยมิชอบด้วยเหตุผล

๔.๑.๒ จากการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกทช. ทั้ง ๑๔ คนนั้นไม่พบว่าผู้ใดมีคุณสมบัติต้องห้ามไม่ควรแก่ตำแหน่ง ส่วนจะมีคุณสมบัติดีเด่นเหมาะสมแก่ตำแหน่งเพียงใดนั้น ไม่ปรากฏคำชี้แจงที่เด่นชัดจากคณะกรรมการสรรหาฯ เช่นควรจะมี

๔.๑.๓ คณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ที่ประชุมวุฒิสภาควรพิจารณาเป็นประเด็นแรกก่อนว่ากระบวนการสรรหาทั้งหมดตั้งแต่การแต่งตั้งกรรมการสรรหากทช. ตลอดจนกระบวนการสรรหา กทช.เป็นไปโดยผิดพลาดตามความเห็นของคณะกรรมาธิการสามัญฯ หรือไม่ หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการสามัญฯ ก็สมควรมีมติไม่รับพิจารณารายชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอ พร้อมทั้งมอบให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการใหม่ทั้งกระบวนการตั้งแต่การแต่งตั้งกรรมการสรรหากทช. และ

๔.๑.๔ หากที่ประชุมวุฒิสภาไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ก็สามารถใช้ข้อมูลการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอรายชื่อทั้ง ๑๔ คน ตามที่ได้ตรวจสอบไว้ เพื่อมีมติเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งให้เหลือ ๗ คนต่อไป ซึ่งถ้าได้ไม่ครบจำนวนก็ให้แจ้งคณะกรรมการสรรหาฯ ดำเนินการสรรหาเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งโดยอาจมีคำแนะนำที่เห็นสมควรประกอบก็ได้

๔.๒ การพิจารณาของวุฒิสภา หลังจากคณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวแล้วก็ได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภา โดยที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการฯ[๘๘] แล้ว มีมติ “ไม่รับพิจารณาบัญชีรายชื่อ”ตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอมาทั้งหมด[๘๙] โดยมีเหตุผลตามที่คณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้เสนอรายงาน สรุปได้ ๒ ส่วนคือ (๑) ประเด็นการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาฯ และ (๒) ประเด็นการทำงานของคณะกรรมการสรรหาฯ

๔.๒.๑ ประเด็นการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาฯ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่ามีองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาฯ ขัดแย้งต่อมาตรา ๔๙ ดังนี้

(๑) ในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ที่เชิญมาประชุมมีเพียง ๖

นายสมศักดิ์ เพียรสกุล (๓) นางสาวสมเครือ สังข์วิชัย (๔) รศ.ดร.เจริญผล สุวรรณโชติ (๕) นายสาคร อัฒจักร (๖) พลเอกอรัญ ชมไพศาล (๗) ดร.อาณุภาพ ถิรลาภ และ (๘) นายชุมโชค นำศรีสกุลรัตน์

[๘๗] รายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ หน้า ๔-๕

[๘๘] ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และในครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔

[๘๙] คะแนนเสียง ๑๓๐ ต่อ ๒๓ เสียง (จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๘ เห็นด้วย๑๓๐ ไม่เห็นด้วย ๒๓ งดออกเสียง ๒ และไม่ลงคะแนน ๓)

สถาบัน[๙๐] แต่ตามรายงานของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ปรากฏว่ายังมีสถาบันอื่นอีก ๒๕ สถาบัน[๙๑] ที่เปิดสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่ไม่ได้รับเชิญให้ส่งตัวแทนมาร่วมเพราะมิได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะเช่นเดียวกับ ๖ สถาบัน ดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญฯ เห็นว่าเป็นการตีความตามตัวอักษรจนก่อให้เกิดผลปฏิบัติที่ไม่สมเหตุผลและไม่ชอบด้วยนิติวิธี และยังผลตัดการมีส่วนร่วมในสายวิชาการไปถึงร้อยละ ๘๐ ดังนั้นในชั้นการเลือกกรรมการสรรหาฯ ในสายคณาจารย์สมควรรวมสถาบันการศึกษาทั้งหมดที่มีการสอนในเนื้อหาวิชาโทรคมนาคม

(๒) ในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่า สมาคมที่เข้าข่ายมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่วิชาชีพรวมทั้งควบคุมกำกับมาตรฐานจริง ๆ มีเพียงสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย และสมาคมที่ใกล้เคียงอีกองค์กรหนึ่งคือสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ ที่มีบทบาทเน้นไปถึงการพัฒนาวิชาการให้แก่สังคม ส่วนสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทยนั้นเป็นการรวมตัวของกลุ่มนักธุรกิจคอมพิวเตอร์ จึงไม่อาจนับเป็นสมาคมวิชาชีพได้ สำหรับสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยก็มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิชาชีพแต่อย่างใด เป็นเพียงการรวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างข้าราชการ นักวิชาการและกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคมเท่านั้น

(๓) ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่า กทช. จะต้องรับภารกิจหลักในการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งการควบคุมราคาและการปฏิบัติต่าง ๆ ดังนั้น การให้กลุ่มองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามามีส่วนคัดเลือก กทช. จึงเป็นกุญแจสำคัญ อย่างไรก็ตามเมื่อกฎหมายกำหนดให้นำองค์กรผู้ใช้บริการโทรคมนาคมมาสมทบเลือกผู้แทนด้วย ปัญหาจึงเกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้กลุ่มสมาคมวิทยุสมัครเล่นส่งตัวแทนเข้าร่วมได้เป็นราย

---

[๙๐] (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (๒) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (๔) มหาวิทยาลัยรังสิต (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ (๖) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

[๙๑] แต่จากการตรวจสอบรายงานการประชุมคณะกรรมาธิการสามัญตรวจสอบกระบวนการสรรหาและคุณสมบัติผู้สมัครดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ครั้งที่ ๕ วันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔ มีกรรมาธิการ (พลตำรวจโท ทวีทิพรัตน์) กล่าวถึงเพียงตัวเลข ๓๑ มหาวิทยาลัยว่า “ในส่วนของมหาวิทยาลัยจะเห็นได้ว่าในมหาวิทยาลัยทั้งหมด มีมหาวิทยาลัยที่สำคัญ ๆ อยู่ประมาณ ๓๑ มหาวิทยาลัย แต่ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการสรรหาเพียง ๗ มหาวิทยาลัย เพราะว่าจากการตีความมหาวิทยาลัยที่ใช้ชื่อคำว่า วิชาโทรคมนาคมก็ถือว่าถูกต้องตามกฎหมายแต่มหาวิทยาลัยอย่างมหาวิทยาลัยเก่า ๆ อย่างเช่น จุฬาลงกรณ์ หรือเชียงใหม่ อะไรต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าใช้คำว่า ไฟฟ้าและสื่อสาร แต่ความจริงในเนื้อการศึกษานั้นก็เกี่ยวกับโทรคมนาคมหรือทำวิทยุเหมือนกัน แต่ปรากฏว่าได้ตัดออก อันนี้ก็ทำให้มองเห็นภาพว่ามันใช้ในแง่กฎหมายบิดเบือนจากข้อเท็จจริง ทำให้มหาวิทยาลัยที่เข้ามาทั้งหมด ๗ มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน แล้วก็มาคัดกันเหลือเอา ๔ คัดออกไป ๓ ก็คิดเอาก็แล้วกันว่าความไม่ชอบมาพากลก็เกิดขึ้นในตรงนี้”

สมาคมถึง ๓๐ สมาคม[๙๒] แทนที่จะกำหนดให้เลือกตัวแทนทั้งประเทศเข้ามามีเพียงเสียงเดียว จึงทำให้เสียงผู้ใช้คลื่นวิทยุ ๓๐ เสียงเอาชนะองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคระดับชาติที่มีเพียง ๔ องค์กร[๙๓] ทำให้ทัศนะคุ้มครองผู้บริโภคโดยรวมขาดหายไปจากการสรรหา กทช. ผิดจากแนวทางที่กฎหมายกำหนด (ซึ่งองค์กรเอกชนที่ได้รับเลือกคือสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัด ๒ คน (จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดสมุทรปราการ) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีซีบี ๒๔๕ และมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน) ดังนั้นในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนควรกำหนดให้มีที่นั่งสำหรับกลุ่มผู้บริโภคด้วย

๔.๒.๒ ประเด็นการทำงานของคณะกรรมการสรรหาฯ วุฒิสภามีข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ สรุปได้ ๒ ประเด็น คือ

(๑) วิธีการสรรหาของคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นไปโดยไม่สมเหตุสมผลคลาดเคลื่อนโดยชัดแจ้งจากหลักการอันกำหนดไว้ในกฎหมาย โดยที่การสรรหา กทช. มิใช่การสอบแข่งขันเข้ารับราชการ แต่เป็นการสรรหาผู้สมควรแก่ภารกิจในเบื้องต้น คณะกรรมการสรรหาฯ จะต้องช่วยกันคิดและวางข้อกำหนดที่ชัดเจนเสียก่อนว่าโดยสภาพงานของ กทช.ต้องการความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ อย่างไรเพื่อการใดและในลักษณะใดบ้าง ในส่วนของกระบวนการคัดเลือกก็ควรต้องแบ่งผู้รับการสรรหาเป็นสายความรู้และคัดสรรเปรียบเทียบกันในสายเดียวกันเท่านั้น สำหรับวิธีการคัดเลือกก็ต้องไม่ใช่การเปรียบเทียบปริญญา ตำแหน่งหน้าที่ อายุการทำงาน ข้อเขียน วิสัยทัศน์ และตีค่าเป็นคะแนนดังเช่นที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้กระทำ แต่คณะกรรมการสรรหาฯ จะต้องพิจารณาจากผลงานจริง ประสบการณ์จริงของผู้รับการสรรหาในแต่ละกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเปรียบเทียบกันว่าผู้รับการสรรหามีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมกับคำอธิบายว่าเลือกผู้นั้นเพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วย

---

[๙๒] (๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร (๓) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครกรุงเทพมหานคร (๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดแพร่ (๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดภูเก็ต (๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลพบุรี (๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำพูน (๘) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสงขลา (๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสระบุรี (๑๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดอุดรธานี (๑๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๑๒) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุพรรณบุรี (๑๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี (๑๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดกำแพงเพชร (๑๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงใหม่ (๑๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดพัทลุง (๑๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๘) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดชัยภูมิ (๑๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นและอาสาสมัครนครศรีธรรมราช (๒๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นสมุทรปราการ (๒๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดปัตตานี (๒๒) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดชุมพร (๒๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นพัทลุง (๒๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดกำแพงเพชร (๒๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง (๒๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๒๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๒๘) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครสมุทรปราการ (๒๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดขอนแก่น และ (๓๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง

[๙๓] (๑) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๒) มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (๓) สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค และ (๔) สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค

ผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภาจึงจะเลือกได้ถูกต้องมิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

(๒) ความไม่โปร่งใสในการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญการให้คะแนน และปัญหาการเล่นพวก สรุปได้ดังนี้

(ก) การแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ และการย้ายกลุ่มของผู้สมัครบางราย ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ สรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

ในชั้นแรกคณะกรรมการสรรหาฯ ได้วางกรอบการคัดเลือกผู้สมัคร โดยมีการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเป็น ๗ กลุ่ม โดยรอบแรกจะคัดผู้สมัครให้เหลือกลุ่มละ ๘ คน รอบสองคัดให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คน แต่คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้ประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้สมัครทราบเพื่อให้มีการสมัครตามกลุ่มต่าง ๆ เพียงกลุ่มเดียว หลังจากนั้นคณะกรรมการสรรหาฯ ก็มิได้ดำเนินการคัดเลือกตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย และมีมติให้ยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์โดยไม่คำนึงว่าแต่ละกลุ่มจะมีผู้ได้รับการคัดเลือกจำนวนเท่าใด ทำให้บางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง (ซึ่งได้แก่กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) และบางกลุ่มเหลือผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียว เมื่อผ่านการคัดเลือกในรอบสุดท้าย (ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) อย่างไรก็ตาม ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายจาก ๑๘ คนเหลือ ๑๔ คนนั้น ปรากฏว่าเมื่อนายมหิดล จันทรากูร ได้ขอถอนตัวจากบัญชีรายชื่อ คณะกรรมการสรรหาฯ กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ได้คะแนนลำดับที่ ๑๖ (นายสงคราม ชื่นภิบาล) ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๕ (ดร.อัมมาร์ สยามวาลา) โดยอ้างว่ากลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือก ๒ คนเพียงพอแล้ว แต่กลุ่มความมั่นคงมีผู้ได้รับการคัดเลือกเพียงคนเดียว กรณีจึงถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่อธิบายไม่ได้

นอกจากนี้ ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการฯ ยังระบุว่าคณะกรรมการสรรหาฯ ไม่มีการจำแนกกลุ่มความรู้ในกระบวนการสรรหาอย่างจริงจัง การเลือกกลุ่มและกำหนดให้บุคคลใดอยู่ในกลุ่มก็มิได้มีหลักเกณฑ์ เช่น นายวุฒิพร เตี่ยวพานิช เป็นนักธุรกิจขายอุปกรณ์โทรคมนาคมจบการศึกษาปริญญาโทสังคมศาสตร์ประยุกต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้อยู่ในกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น เนื่องจากนายวุฒิพรฯ สนใจร่วมโครงการช่วยเหลือชนบท รศ.ดร.สุธี อักษรกิตติ์ และศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพิณมงคลการ เป็นอาจารย์สอนวิชาโทรคมนาคมในมหาวิทยาลัย ไม่เคยมีวุฒิหรือประสบการณ์ด้านการศึกษา แต่ได้รับการเสนอชื่อในกลุ่มการศึกษา หรือนายอาทร จันทวิมล จบการศึกษาปริญญาตรีด้านวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ปริญญาโททางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา และปริญญาเอกด้านคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยเคยดำรงตำแหน่งเป็นรองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา และปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงได้กำหนดให้อยู่ในกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม ทำให้ได้คะแนนทิ้งห่างพระพยอมกัลยาโณ

(ข) การให้คะแนนผู้สมัคร ในหลักการไม่ควรใช้ระบบการให้คะแนนตามวิธีการของคณะกรรมการสรรหาฯ อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบวิธีการคัดเลือก

ของคณะกรรมการสรรหาฯ ก็ยังพบว่า มีปัญหาความไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส ๔ ประการที่สำคัญ คือ

ก) ผู้สมัครไม่ทราบว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่กรอกลงในใบสมัครจะถูกนำไปให้คะแนน

ข) การปรับคะแนนในรอบที่สองให้เหลือร้อยละ ๗๐ เพื่อนำไปรวมกับคะแนนจากการสัมภาษณ์อีก ๓๐ คะแนน ทำให้ผู้ได้คะแนนนำรอบแรกต้องเสียความได้เปรียบไป และเปิดโอกาสให้กรรมการเอื้อประโยชน์ผู้สมัครบางรายและกดคะแนนผู้สมัครที่ไม่พึงประสงค์ได้

ค) ในชั้นการสอบสัมภาษณ์ กรรมการสรรหาได้สอบถามหรือชี้แนะให้ผู้สมัครบางรายที่แสดงความจำนงไว้หลายกลุ่ม ให้เลือกกลุ่มให้แน่นอนซึ่งผู้สมัครที่รู้ข้อมูลภายในแล้วย่อมมีโอกาสเลือกกลุ่มที่เป็นคุณแก่ตนได้

ง) วุฒิสภามีความเห็นเพิ่มเติมจากรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ[๙๔] ว่า การให้คะแนนในรอบแรกที่ได้แบ่งการให้คะแนนเป็น ๓ หัวข้อ โดยแต่ละหัวข้อจะให้คะแนนโดยกรรมการสรรหาเพียงสองคนเท่านั้น กรรมการที่เหลือจะประชุมรับทราบคะแนนโดยปราศจากเหตุผลเช่นที่ควร เป็นความบกพร่องถึงขั้นเป็นกรณีที่ขัดต่อกฎหมายและทำลายหลักการทำงานที่เป็นคณะที่กฎหมายถือเป็นสาระสำคัญ

(ค) ปัญหาการเล่นพวก คณะกรรมาธิการสามัญฯ พบว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อที่แสดงให้เห็นว่ามีการเล่นพวก ๓ ประการ คือ

ก) มีกลุ่มสังคมเศรษฐกิจเจืออยู่ในกิจการโทรคมนาคม ๓ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มราชการ ปรากฏว่ากรรมการสรรหามาจากสมาคมวิทยุสมัครเล่น จำนวน ๓ คน (นางประเทือง ยันต์โกเศศ สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ นายภักดี สิริจันทกุล สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนายแสวง บุญเรือง สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีซีบี ๒๔๕) โดยมีการอุ้มชูสนับสนุนและทำงานใกล้ชิดกับราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข เป็นอดีตรองปลัดกระทรวงคมนาคม จำนวน ๑ คน (นายไกรสร พรสุธี) มาในฐานะตัวแทนสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย และเป็นตัวแทนกระทรวงคมนาคม จำนวน ๑ คน (นายกิตติ อยู่โพธิ์) สำหรับผู้ได้รับการสรรหาจำนวน ๕ คน (นายดิเรก เจริญผล นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ นายสมิทธ ธรรมสโรช และนายเศวต สันตานนท์) และคนที่ได้ลำดับต้นแต่ถอนตัวไปก่อนก็อยู่ในแกนคมนาคม (นายมหิดล จันทรางกูร และดร.ธงชัย ยงเจริญ)

๒. กลุ่มวิชาการ ได้แก่ นักวิชาการในมหาวิทยาลัย

---

[๙๔] สรุปความเห็นและมติที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไปเรื่อง “ความผิดพลาดของกระบวนการสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งเป็น กทช.”) ซึ่งส่งไปพร้อมกับหนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๑๕๐๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ลงนามโดยประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) ถึงนายกรัฐมนตรี

ภาครัฐและเอกชนทั้งอดีตและปัจจุบันที่มีความชำนาญในวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม โดยมีกลุ่มของสถาบันเทคโนโลยีเป็นแกนอย่างชัดเจน

๓. กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจโทรคมนาคมในส่วนโครงสร้างพื้นฐาน (ชินวัตรไทยเทเลคอม สามารถฯ) และการให้บริการหรือจำหน่ายอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีทั้งที่ปรากฏเป็นบริษัทหรือรวมตัวเป็นสมาคมผู้ประกอบธุรกิจโดยแท้ เช่น สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย เป็นต้น

ข) ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในระดับต่าง ๆได้แก่

๑. ราชการกับวิชาการ พบว่าแกนฝ่ายราชการคือสายคมนาคมได้เข้าเป็นกรรมการหรืออาจารย์พิเศษในแกนฝ่ายวิชาการคือสถาบันเทคโนโลยีถึง ๓ คน ขณะเดียวกันกลุ่มวิชาการทั้งที่เป็นกรรมการสรรหาหรือได้รับการสรรหาต่างก็มีความสัมพันธ์ในการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นคู่สัญญารับงานวิจัยจากราชการหมดทุกคน ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีหรือไม่

๒. ราชการกับธุรกิจ พบว่าราชการสายโทรคมนาคมทำงานเป็นกรรมการบริษัทร่วมกับภาคธุรกิจแทนกระทรวงคมนาคมหลายคน คือ นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข และนายเศวต สันตานนท์

๓. วิชาการกับธุรกิจ พบนักวิชาการที่เกี่ยวข้องซื้อหุ้นธุรกิจสื่อสารตามปกติเป็นบางรายพบการจัดตั้งบริษัทธุรกิจโทรคมนาคมขนาดเล็กของตนเองสองราย และเป็นกรรมการอิสระของบริษัทธุรกิจโทรคมนาคมขนาดใหญ่ ๑ คน คือ รศ.ดร.โกศล เพ็ชรสุวรรณ์

ค) การสร้างความสัมพันธ์สามฝ่ายไว้ที่สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย คณะกรรมาธิการสามัญฯ พบว่ากลุ่มราชการ วิชาการ และธุรกิจต่างก็เป็นคนในวงการสมาคมซึ่งมีส่วนในการสรรหาอย่างสำคัญ คือ

๑. สมาคมที่ประกอบด้วยกรรมการสามฝ่าย รวม ๓๐ คน ในสายธุรกิจจะปรากฏตัวแทนบริษัทใหญ่อยู่ครบทั้งไทยและต่างประเทศ จากนั้นจะเป็นสายราชการในแกนกระทรวงคมนาคมและสายวิชาการในแกนสถาบันเทคโนโลยี ประกอบเข้ามาอีกสองสาย

๒. ในการตรวจสอบพบว่าที่ปรึกษาและกรรมการสมาคมทั้ง ๓๐ คนนั้น จะมีผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการสรรหา ๒ คน และเป็นผู้ได้รับการสรรหาจำนวนถึง ๘ คน โดยนายไกรสร พรสุธี มีบทบาทเป็นแกนหลักในการสรรหามาตลอด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นคณะกรรมาธิการสามัญฯ จึงเห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการช่วยเหลือกัน เนื่องจากตัวระบบไม่สมเหตุผล และในแง่ความน่าจะเป็นก็ปรากฏเครือข่ายของผู้คนในวงการอย่างชัดเจน ทำให้แม้จะวางระบบให้จัดตั้งกรรมการสรรหาโดยเปิดกว้าง ก็เปิดกว้างจริงไม่ได้เพราะเป็นคนในวงการอยู่ก่อน แม้เปิดรับสมัครแต่วิธีการก็จะไม่สมเหตุผลจนยุติเป็นกลุ่มคนที่คับแคบเหมือนสรรหากันเอง ให้คะแนนกันเองในกลุ่มคนในวงการของตน ดังนั้น คณะกรรมาธิการสามัญฯ จึงต้องมีมติให้วุฒิสภาคืนเรื่องให้

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรับไปดำเนินการสรรหาใหม่ทั้งหมด

ส่วนที่ ๒ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้ง กทช.

ข้อหารือตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสืบเนื่องมาจากการที่วุฒิสภาได้มีข้อทักท้วงว่าการตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ จำนวน ๑๗ คน เป็นไปโดยขัดต่อกฎหมายเพราะองค์ประกอบกรรมการขัดแย้งต่อมาตรา ๔๙ และกระบวนการสรรหา กทช. ผิดพลาดไม่อยู่ในกรอบที่กฎหมายบัญญัติ วุฒิสภาจึงได้มีมติไม่รับรายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอไปทั้งหมดและเสนอให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวประกอบกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทักท้วงของวุฒิสภาและสภาพการณ์ในปัจจุบันแล้วเห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช.

(๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. จะมีอำนาจหน้าที่ต้องดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาเพียงใด

(๓) นายกรัฐมนตรีในฐานะของผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา เพียงใด

(๔) การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(๕) การสรรหา กทช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นที่ ๑ อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช.

โดยที่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ปรากฏว่า เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. และได้มีหนังสือเสนอรายชื่อบุคคลดังกล่าวต่อประธานวุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาได้มีมติตั้งคณะกรรมาธิการสามัญฯ เพื่อตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาฯ กระบวนการสรรหา และคุณสมบัติประวัติ และความประพฤติของผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผลการพิจารณาปรากฏว่าคณะกรรมาธิการสามัญฯ เห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ขัดต่อกฎหมาย และกระบวนการสรรหาเป็นไปโดยมิชอบด้วยเหตุผล[๙๕] สำหรับคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้ง ๑๔ คน คณะกรรมาธิการสามัญฯ ไม่พบว่าผู้ใดมีคุณสมบัติต้องห้ามไม่ควรแก่ตำแหน่ง ส่วนจะมีคุณสมบัติเด่นเหมาะสมแก่ตำแหน่งเพียงใดนั้น คณะกรรมาธิการสามัญฯ เห็นว่า ไม่ปรากฏคำชี้แจงที่เด่นชัดจากคณะกรรมการสรรหาฯ เช่นที่ควรจะมี วุฒิสภาได้พิจารณารายงานของ

---

[๙๕] รายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ หน้าที่ ๔

คณะกรรมาธิการสามัญฯ แล้ว มีมติไม่รับรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งหมด ประธานวุฒิสภาจึงได้มีหนังสือแจ้งมติและความเห็นของวุฒิสภาต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ เพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่วุฒิสภามีมติไม่รับพิจารณารายชื่อบุคคลที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งหมด โดยยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ และการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นเหตุในการไม่รับพิจารณารายชื่อนั้น มีประเด็นต้องพิจารณาดังนี้ (๑) วุฒิสภามีอำนาจในการยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ และการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นเหตุในการไม่รับพิจารณารายชื่อที่เสนอโดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้หรือไม่ และ (๒) อำนาจของวุฒิสภาในการทักท้วงมีขอบเขตเพียงใด

๑.๑ วุฒิสภามีอำนาจในการยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ และการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นเหตุในการไม่รับพิจารณารายชื่อที่เสนอโดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การดำเนินการเพื่อจัดให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ นั้น อาจแยกพิจารณาได้เป็น ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การดำเนินการเพื่อจัดให้มีคณะกรรมการสรรหา กทช. ตามมาตรา ๔๙ ซึ่งมาตรา ๗๕[๙๖] อันเป็นบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่หน่วยงานธุรการ ขั้นตอนที่ ๒ การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๕๐[๙๗] ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการสรรหาฯ โดยให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการสรรหา และคัดเลือก กทช. โดยอนุโลม โดยในมาตรา ๑๐[๙๘]

---

[๙๖] มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุมของรัฐสภา

ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการตามวรรคหนึ่ง

[๙๗] มาตรา ๕๐ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับวิธีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการปฏิบัติหน้าที่ของ กทช. โดยอนุโลม

[๙๘] มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ เป็นจำนวนสองเท่ากับจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภาพร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ซึ่งจะต้องระบุให้ชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และ

กำหนดว่า ให้คณะกรรมการสรรหาฯ พิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗[๙๙] รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘[๑๐๐]

ความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น

(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีการลงคะแนนลับ ในการนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับการเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้นำรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมดมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับ เลือกให้เป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้รับเลือกเกินจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

ฯลฯ ฯลฯ

[๙๙] มาตรา ๗ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการทองถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

[๑๐๐] มาตรา ๘ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เคยเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติหรือกรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

(๘) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๒) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๓) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๑๔) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภา และขั้นตอนที่ ๓ การแต่งตั้งกทช. ซึ่งมาตรา ๔๖[๑๐๑] ได้บัญญัติว่า พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้บัญญัติว่า ให้พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กทช. ตามคำแนะนำของวุฒิสภานั้น พระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดอำนาจหน้าที่และขั้นตอนการดำเนินการของวุฒิสภาไว้ด้วยในมาตรา ๑๐ (๒) และ (๓) กล่าวคือ เมื่อได้รับรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว มาตรา ๑๐ (๒)[๑๐๒] กำหนดให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อ ส่วนมาตรา ๑๐ (๓)[๑๐๓] กำหนดว่า ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ที่ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหาฯ พิจารณาคัดเลือกตาม (๑) เพื่อเสนอวุฒิสภาลงมติเลือกตาม (๒) ใหม่อีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดให้อำนาจวุฒิสภาในการที่จะไม่รับพิจารณารายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอให้แต่งตั้งเป็น กทช.ไว้ และมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินกระบวนการสรรหาไว้เป็นส่วน ๆ โดยมีการกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนไว้แยกต่างหากจากกันก็ตาม แต่

---

[๑๐๑] มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กทช.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกหกคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

ให้เลขาธิการ กทช. เป็นเลขานุการ กทช.

[๑๐๒] มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ฯลฯ ฯลฯ

(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้นำรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมดมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้ผู้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

ฯลฯ ฯลฯ

[๑๐๓] มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ฯลฯ ฯลฯ

(๓) ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ที่ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกตาม (๑) เพื่อเสนอวุฒิสภาลงมติเลือกตาม (๒) ใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรกเมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกทั้งหมดประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้วแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบและให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การดำเนินงานแต่ละขั้นตอนมิได้มีผลสิ้นสุดเด็ดขาดอยู่ในตัวเอง หากแต่มีลักษณะเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่นำไปสู่การมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในที่สุด ดังนั้น การที่กฎหมายกำหนดให้องค์กรหลายองค์กรซึ่งมีที่มาและอำนาจหน้าที่แตกต่างกันเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้ง กทช. ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ในการสร้างระบบการตรวจสอบและคานอำนาจซึ่งกันและกันมิให้การดำเนินการทั้งหมดอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ขององค์กรใดองค์กรหนึ่งเพียงองค์กรเดียวคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า การที่กฎหมายกำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่ในการถวายคำแนะนำเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กทช. นั้น นอกจากวุฒิสภาจะมีอำนาจในการตรวจสอบความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗[๑๐๔] ตลอดจนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๘[๑๐๕] แล้ว หากวุฒิสภาเห็นว่า การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ หรือการสรรหา กทช. ที่ได้ดำเนินการมาไม่ชอบด้วยกฎหมายอันจะมีผลกระทบต่อความถูกต้องในการพิจารณาเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ซึ่งเป็นหน้าที่ของวุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาย่อมมีอำนาจในการทักท้วงการดำเนินการดังกล่าวเพื่อให้ได้บุคคลที่ถูกต้องตามกฎหมายที่วุฒิสภาสามารถถวายคำแนะนำเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งได้ โดยแจ้งให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ทราบเพื่อจัดให้มีการตรวจสอบและแก้ไขการดำเนินการนั้นให้ชอบด้วยกฎหมายก่อนที่วุฒิสภาจะทำหน้าที่ในส่วนของตนต่อไป

๑.๒ อำนาจของวุฒิสภาในการทักท้วงมีขอบเขตเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า แม้กระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้ง กทช. จะมีลักษณะเป็นกระบวนการต่อเนื่องกระบวนการเดียวตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น และองค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าวย่อมอยู่ภายใต้ระบบการตรวจสอบและคานอำนาจซึ่งกันและกันก็ตาม แต่การตรวจสอบและคานอำนาจระหว่างองค์กร ต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่กฎหมายได้มอบหมายให้แต่ละองค์กรไว้โดยเฉพาะด้วย ดังนั้น การตรวจสอบและการคานอำนาจระหว่างองค์กรจึงกระทำได้ตราบเท่าที่ไม่ทำให้ระบบการจัดแบ่งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละองค์กรตามที่กฎหมายกำหนดไว้ต้องเสียไป

ดังนั้น แม้วุฒิสภาจะมีอำนาจในการทักท้วงการดำเนินการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการสรรหาฯ ก็ตาม แต่การใช้อำนาจของวุฒิสภาจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตดังต่อไปนี้ คือ

ก. วุฒิสภาย่อมมีอำนาจทักท้วงเฉพาะกรณีที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น โดยการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่เกิดขึ้นมีความสำคัญถึงขนาดมีผล

---

[๑๐๔] มาตรา ๔๗ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม

[๑๐๕] มาตรา ๔๘ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

โดยตรงต่อความชอบด้วยกฎหมายของผลการสรรหา กทช. มิใช่ข้อผิดพลาดไม่ชอบด้วยกฎหมายในส่วนของรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการที่มิใช่สาระสำคัญ ซึ่งไม่มีผลต่อความชอบด้วยกฎหมายของผลการดำเนินการ

ข. ในกรณีที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจขององค์กรอื่น วุฒิสภาย่อมมีอำนาจทักท้วงเฉพาะกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างแจ้งชัดว่า เป็นการใช้ดุลยพินิจที่มิชอบด้วยกฎหมาย เช่น การเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่วุฒิสภาย่อมไม่มีอำนาจในการทักท้วงในส่วนที่เกี่ยวกับ “ความเหมาะสม” ของการใช้ดุลยพินิจที่กฎหมายได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรอื่น ซึ่งได้แก่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการสรรหาฯ เพราะการทักท้วงในเรื่องความเหมาะสมเพื่อขอให้แก้ไขตามความเห็นของวุฒิสภาย่อมเท่ากับวุฒิสภาก้าวล่วงเข้าไปใช้ดุลยพินิจแทนองค์กรอื่นซึ่งจะเป็นการแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในความรับผิดชอบขององค์กรนั้นไปในที่สุด

ค. เมื่อวุฒิสภาได้ใช้อำนาจในการทักท้วงแล้ว และเมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ข้อเท็จจริงมิได้เป็นไปตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา วุฒิสภาย่อมไม่มีเหตุในการไม่รับพิจารณารายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช.ต่อไป และหากวุฒิสภายังไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบ วุฒิสภาก็ต้องส่งเรื่องให้องค์กรที่มีอำนาจชี้ขาดข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น ซึ่งเมื่อเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาและนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามนัยมาตรา ๒๖๖[๑๐๖] ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วุฒิสภาก็ต้องส่งเรื่องพร้อมความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป และผลการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมผูกพันวุฒิสภาและองค์กรอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖๘[๑๐๗] ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประเด็นที่ ๒ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. จะมีอำนาจหน้าที่ต้องดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาขั้นตอนการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. ในวาระเริ่มแรก ซึ่งมาตรา ๗๕[๑๐๘] แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการแล้ว เห็นว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่แยกได้ ๒ ประการคือ (๑) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ โดยจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนตามมาตรา ๔๙[๑๐๙] เพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ และ (๒) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของ

---

[๑๐๖] มาตรา ๒๖๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

[๑๐๗] มาตรา ๒๖๘ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาดมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาลและองค์กรอื่นของรัฐ

[๑๐๘] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙๖, ข้างต้น

[๑๐๙] มาตรา ๔๙ ในการแต่งตั้งกรรมการให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการคณะหนึ่งมี

คณะกรรมการสรรหาฯ ในการดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน เพื่อเสนอให้วุฒิสภาคัดเลือกต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า เมื่อการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หากปรากฏว่ามีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้นจริง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการแก้ไขหรือดำเนินการใหม่ให้ชอบด้วยกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา และของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเองตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ให้ความเห็นไว้แล้วในประเด็นที่ ๑

ส่วนการดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. นั้นโดยที่มาตรา ๑๐ (๑)[๑๑๐] แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ โดยตรง การพิจารณาดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาในส่วนกระบวนการสรรหาฯ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการมิอาจก้าวล่วงเข้าไปสั่งการหรือดำเนินการใด ๆ แทนได้ แต่ทั้งนี้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการย่อมมีอำนาจในการทักท้วง หรือ

จำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคนคัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล สมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคนคัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้สำนักงาน กทช. ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

[๑๑๐] มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภาพร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ซึ่งจะต้องระบุให้ชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น

ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ หากคณะกรรมการสรรหาฯ เห็นชอบด้วยก็ดำเนินการสรรหาใหม่ได้

สำหรับกรณีข้อหารือตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่ว่า คณะกรรมการสรรหา กทช. สิ้นสภาพเมื่อใด นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า มาตรา ๔๙[๑๑๑] แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช.ต่อวุฒิสภา โดยมิได้กำหนดการสิ้นสภาพของคณะกรรมการสรรหา กทช. ไว้ และเมื่อได้พิจารณาขั้นตอนการเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ตามมาตรา ๑๐ (๓)[๑๑๒] แล้ว เห็นว่าแม้คณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอรายชื่อต่อวุฒิสภาไปแล้ว แต่หากปรากฏว่า ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบตามจำนวนกรรมการที่กฎหมายกำหนดไว้ คณะกรรมการสรรหาฯ ก็จะยังมีหน้าที่ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. เสนอต่อวุฒิสภาใหม่อีก ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า คณะกรรมการสรรหากทช. ย่อมสิ้นสภาพเมื่อสิ้นสุดภารกิจ กล่าวคือ เมื่อได้มีประกาศพระบรมราชโองการแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติครบถ้วนตามมาตรา ๔๖[๑๑๓] แล้ว

ประเด็นที่ ๓ นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการดูแลการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติจึงมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลการปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัติฉบับที่ตนเป็นผู้รักษาการ ให้มีการใช้บังคับโดยถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีจึงมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลการสรรหาและคัดเลือก กทช. ตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ให้เป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายด้วย โดยนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ดังนี้

๓.๑ กรณีนายกรัฐมนตรีเห็นด้วยกับข้อทักท้วงของวุฒิสภา

ก. การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ หากปรากฏว่าการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย นายกรัฐมนตรีย่อมสามารถใช้อำนาจในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๐[๑๑๔] แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

---

[๑๑๑] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

[๑๑๒] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๓, ข้างต้น

[๑๑๓] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๑, ข้างต้น

[๑๑๔] มาตรา ๑๐ สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

สำนักนายกรัฐมนตรีมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและกำหนดนโยบายของสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติและรับผิดชอบในการปฏิบัติ

บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ชุดเดิมและให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๙ ใหม่ได้

ข. การสรรหา กทช. ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหาฯ โดยที่คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้เป็นหน่วยงานภายใต้การบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีโดยตรง เช่นเดียวกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีจึงไม่มีอำนาจในการสั่งการให้คณะกรรมการสรรหาฯ ดำเนินการตามความเห็นของวุฒิสภาได้ อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ นายกรัฐมนตรีย่อมมีอำนาจในการให้คำแนะนำหรือตักเตือนโดยขอให้คณะกรรมการสรรหาฯ พิจารณาทบทวนการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาได้ แต่คณะกรรมการสรรหาฯ ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงย่อมมีอำนาจในการพิจารณาว่าสมควรดำเนินการตามข้อทักท้วงหรือไม่ เพียงใด และหากคณะกรรมการสรรหาฯ เห็นว่า การดำเนินการสรรหาในส่วนความรับผิดชอบของตนชอบด้วยกฎหมายและไม่ดำเนินการใดแล้ว นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายก็อาจฟ้องศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนมติของคณะกรรมการสรรหาฯ ต่อไป

๓.๒ กรณีนายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับข้อทักท้วงของวุฒิสภา หากปรากฏว่าการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ และการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ชอบด้วยกฎหมายแล้ว นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายสามารถแจ้งผลยืนยันการเสนอรายชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอไปแล้วเพื่อขอให้วุฒิสภาดำเนินการเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ต่อไป และหากวุฒิสภายังคงยืนยันความเห็นเดิมโดยมีมติไม่รับพิจารณารายชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอ กรณีย่อมมีลักษณะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา และโดยที่วุฒิสภาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญฯ ตามมาตรา ๒๖๖[๑๑๕] ของรัฐธรรมนูญซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” ดังนั้น นายกรัฐมนตรีจึงสามารถเสนอปัญหาดังกล่าวต่อประธานรัฐสภา เพื่อพิจารณาดำเนินการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ ตามแนวปฏิบัติที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในกรณีการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรก (คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๔/๒๕๔๒)

ประเด็นที่ ๔ การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า วุฒิสภามีข้อทักท้วงเกี่ยวกับการคัดเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๙ (๒) (๓) และ (๔) ซึ่งแยกพิจารณาได้เป็น ๓ กรณี คือ (๑) กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ (๒) กรรมการสรรหาใน

ราชการของสำนักนายกรัฐมนตรีและจะให้มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือมีทั้งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ฯลฯ ฯลฯ

[๑๑๕] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๖, ข้างต้น

ส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ และ (๓) กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน

๔.๑ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ว่า “ยังมีสถาบันการศึกษาอีก ๒๕ แห่งที่มีหลักสูตรการสอน วิชาด้านโทรคมนาคม ในปริมาณและคุณภาพเช่นเดียวกับ ๖ สถาบันที่ได้รับแจ้งให้ส่งผู้แทนมาร่วมเลือกกรรมการสรรหาสายวิชาการ แต่สถาบันเหล่านี้มิได้รับเชิญมาเข้าร่วมก็เพราะมิได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็น สาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะเช่นเดียวกับ ๖ สถาบันดังกล่าว คณะกรรมาธิการสามัญฯ จึงเห็นว่าการตีความตามตัวอักษรจนก่อให้เกิดผลปฏิบัติที่ไม่สมเหตุผลเช่นนี้น่าจะไม่ชอบด้วยนิติวิธี ยังผลตัดการมีส่วนร่วมในสายวิชาการไปถึงร้อยละ ๘๐ เลยทีเดียว”[๑๑๖]

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณามาตรา ๔๙ (๒)[๑๑๗] แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้ว เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเงื่อนไขในการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ไว้เพียง ๒ ประการ กล่าวคือ ๑. ต้องเป็นคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน และ ๒. สถาบันอุดมศึกษานั้นต้องเป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคม กรณีตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาจึงมีประเด็นในการพิจารณาว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนในระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคม มีความหมายเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นนี้แล้ว ปรากฏว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมิได้เป็นผู้พิจารณากำหนดว่าสถาบันอุดมศึกษาใดมีสิทธิส่งผู้แทนเข้าร่วมการคัดเลือกกรรมการสรรหาในส่วนนี้ แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในการดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยได้ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการประสานงานกับสถาบันอุดมศึกษาที่เห็นว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๙ (๒) เพื่อให้จัดส่งผู้แทนเข้าร่วมการคัดเลือก และแจ้งรายชื่อผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาของทบวงมหาวิทยาลัยนั้น ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงว่า โดยที่มาตรา ๔๙ (๒) ได้กำหนดว่า ผู้แทนคณาจารย์ต้องเป็นผู้สอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขาดังกล่าว ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับปริญญาโดยมีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคม หรือมีการแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ ซึ่งในสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวจะมีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมอยู่ในลักษณะของวิชาเอก (วิชาบังคับหรือวิชาบังคับเลือก) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ทั้งนี้ ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒[๑๑๘] ซึ่งถ้าใช้หลักเกณฑ์ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดก็จะมี

---

[๑๑๖] ปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญ หน้า ๑๐

[๑๑๗] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

[๑๑๘] ๘. โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวด

สถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณสมบัติเพียง ๖ แห่งตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งรายชื่อไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเท่านั้น

เนื่องจากวุฒิสภามีข้อทักท้วงว่ายังมีสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ อีก ๒๕ แห่งที่มีหลักสูตรการสอนด้านวิชาโทรคมนาคมในปริมาณและคุณภาพเช่นเดียวกับ ๖ สถาบันเพียงแต่มิได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากทบวงมหาวิทยาลัย และผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนจำนวน ๓๓ แห่ง มาร่วมกันพิจารณา ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในการจัดหลักสูตรการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องได้รับการอนุมัติหลักสูตรจากทบวงมหาวิทยาลัย ดังนั้น ในการพิจารณาว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดมีการจัดหลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาโทรคมนาคม จึงต้องพิจารณาจากการเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีจำนวนวิชาเอก (บังคับ) ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยและผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ได้ร่วมกันพิจารณากำหนดชื่อรายวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมแล้วเห็นว่า มีจำนวน ๑๗ รายวิชา ดังนั้นหากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดมีการเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมวิชาหนึ่งวิชาใดใน ๑๗ รายวิชา มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิตแล้ว ก็ถือได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นมีการสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวย่อมสามารถใช้กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้เช่นเดียวกัน เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ร่วมกับผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ และผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัย

วิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

ฯลฯ ฯลฯ

๘.๒ หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๑๔ หน่วยกิต

๓) หลักสูตรปริญญาตรี (๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๗๔ หน่วยกิต

๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

ฯลฯ ฯลฯ

ตรวจสอบหลักสูตรการสอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนจำนวน ๓๓ แห่ง แล้วปรากฏว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมใน ๑๗ รายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต มีทั้งหมด ๑๘ แห่ง[๑๑๙]

(๒) จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๑๘ แห่งนั้นจะมีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ๖ แห่ง[๑๒๐] ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรและใช้ชื่อปริญญาแยกเฉพาะว่าเป็นสาขาโทรคมนาคม เว้นแต่มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งมิได้ใช้ชื่อปริญญาสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นแขนงวิชาด้านโทรคมนาคมในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าโดยเฉพาะ

(๓) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจากสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้คัดเลือก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นไม่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ วิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมหลายวิชาจึงถูกจัดเป็นวิชาเลือกในสาขาวิชา หรือวิชาเลือกเสรี ซึ่งขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้น การนับจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาเฉพาะจำนวน ๓๐ หน่วยกิตจึงขึ้นอยู่กับการเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคน และความเป็นไปได้ที่นักศึกษาบางคนที่มุ่งได้แต่ปริญญาโดยไม่สนใจสาขาเฉพาะสำหรับการทำงานในอนาคต อาจเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ โดยมีวิชาเอกด้านโทรคมนาคมไม่ครบ ๓๐ หน่วยกิตก็ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๙ (๒) และข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมิใช่หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การมอบให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง (ทบวงมหาวิทยาลัย) พิจารณาคุณสมบัติของสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๔๙ (๒) ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการ จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายและสมควรแล้ว นอกจากนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาโดยถือตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดว่าสถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาใดจะต้องมีการสอนวิชาเอก (บังคับ)

---

[๑๑๙] ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๗. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๘. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๙. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๑๐. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๑. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๑๒. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๑๓. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ๑๕. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๑๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๑๗. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี และ ๑๘. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี

[๑๒๐] ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ในจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ชื่อปริญญาหรือหลักสูตรนั้นไม่สำคัญ หากเนื้อหาการเรียนการสอนตรงกันก็อาจถือว่าเป็นปริญญาสาขาโทรคมนาคมได้ แม้ว่าชื่อปริญญาหรือหลักสูตรจะเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามการจะจัดเป็นสาขาดังกล่าวได้ต้องมีสาระสำคัญว่า มีวิชาเอก (บังคับ) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต โดยมีการกำหนดไว้แน่นอน ไม่ว่าจะเป็นวิชาบังคับหรือบังคับเลือก แต่มิใช่ไม่มีหลักเกณฑ์บังคับไปยังเป้าหมายเช่นนั้น การจัดหลักสูตรให้นักศึกษามีทางเลือกหลากหลายตามความสมัครใจโดยไม่มีวิชาบังคับตามแนวทางสาขาโทรคมนาคมโดยตรง ย่อมไม่อาจถือว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนปริญญาสาขาโทรคมนาคม และจากผลการตรวจสอบหลักสูตรปริญญาตรีคณะวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ แล้วก็ปรากฏว่า เฉพาะสถาบันการศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแขนงวิชาโทรคมนาคมเท่านั้นจึงจะอยู่ภายใต้เกณฑ์ดังกล่าว ซึ่งจะมีจำนวน ๖ สถาบันตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งรายชื่อไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นั้น เนื่องจากมิได้มีการจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ สถาบันเหล่านั้นจึงเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมบางส่วนเป็นวิชาบังคับ บางส่วนเป็นวิชาเลือกในสาขาหรือวิชาเลือกเสรี ซึ่งจะทำให้การนับจำนวนหน่วยกิตรวมเป็นวิชาเอก (บังคับ) จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ ไม่สามารถกำหนดให้แน่นอนได้ เนื่องจากการนับจำนวนหน่วยกิตในส่วนของวิชาเลือกในสาขาหรือวิชาเลือกเสรีจะขึ้นอยู่กับการเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคน ยังมิอาจจัดว่าเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาโทรคมนาคมได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าการพิจารณาคุณสมบัติของสถาบันอุดมศึกษาตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเป็นการพิจารณาโดยมีเหตุผลและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมแล้ว ดังนั้น การดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์จึงไม่มีข้อบกพร่องที่จะทำให้การคัดเลือกไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ในเรื่องนี้ข้อทักท้วงของวุฒิสภามีความเหมาะสมในทางปฏิบัติว่ามีสถาบันอุดมศึกษาอีกหลายแห่งที่จัดการเรียนการสอนให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพมีความรู้ด้านโทรคมนาคมได้มากกว่า ๖ แห่ง รวมทั้งสถาบันเก่าแก่ทางวิศวกรรม เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แต่เมื่อโดยข้อกฎหมายการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวไม่อาจถือเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะได้ ผลทางกฎหมายจึงต้องเป็นดังที่วินิจฉัยไว้ข้างต้น

๔.๒ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ว่า “สมาคมที่เข้าข่ายมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่วิชาชีพรวมทั้งควบคุมกำกับมาตรฐานมีเพียงสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยเท่านั้น ส่วนสมาคมที่มีบทบาทใกล้เคียงได้แก่สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ ที่มีบทบาทเน้นไปถึงการพัฒนาวิชาการให้แก่สังคม แต่สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย คณะกรรมาธิการฯ เห็นว่า เป็นการรวมตัวของกลุ่มนักธุรกิจคอมพิวเตอร์จึงไม่อาจนับเป็นสมาคมวิชาชีพได้ และสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยก็มิได้มี

วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิชาชีพใด แต่เป็นเพียงการรวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างข้าราชการ นักวิชาการ และกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคมเท่านั้น”[๑๒๑]

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้วเห็นว่า ในการกำหนดให้มีผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคมคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๔๙ (๓)[๑๒๒] นั้น เมื่อพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มิได้กำหนดความหมายของ “สมาคมวิชาชีพ” ไว้โดยเฉพาะจึงต้องถือตามความหมายทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในปัจจุบันมีวิชาชีพหลายสาขาที่มีกฎหมายรับรองไว้ เช่น วิชาชีพเวชกรรม วิชาชีพทนายความ วิชาชีพวิศวกรรม เป็นต้น โดยในกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเหล่านี้จะกำหนดให้มีการจัดตั้ง “องค์กรวิชาชีพ” ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ (๑) ส่งเสริมการศึกษาและการประกอบวิชาชีพ (๒) ส่งเสริมจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพ (๓) ใช้อำนาจของรัฐในการควบคุมการประกอบวิชาชีพโดยออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพด้วย ในส่วนวิชาชีพที่ยังไม่มีกฎหมายรับรองไว้โดยเฉพาะ เช่น วิชาชีพด้านโทรคมนาคมคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์นั้น เมื่อยังไม่มีกฎหมายรองรับให้อำนาจก็ย่อมไม่มีกิจกรรมครบ ๓ ประการอย่างเช่น”องค์กรวิชาชีพ” ดังนั้น การรวมตัวกันเป็นสมาคมเพื่อกิจกรรมเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งขององค์กรวิชาชีพก็ย่อมถือได้ว่าเป็น “สมาคมวิชาชีพ” แล้ว โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของสมาคมเป็นหลัก ดังนั้น “สมาคมวิชาชีพ” จึงหมายความถึง สมาคมที่มีวัตถุประสงค์หลักอย่างหนึ่งอย่างใดใน ๓ ประการ คือ (๑) พัฒนาองค์ความรู้หรือศาสตร์ที่ใช้ในการประกอบวิชาชีพด้านนั้น เช่น ส่งเสริมให้มีการวิจัยหรือสัมมนาเกี่ยวกับศาสตร์ในด้านนั้น เป็นต้น (๒) พัฒนาบุคลากรในวิชาชีพด้านนั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เช่น จัดฝึกอบรมบุคลากรในวิชาชีพด้านนั้น เป็นต้น และ (๓) ส่งเสริมจริยธรรม เช่น กำหนดจรรยาบรรณ และติดตามดูแลจริยธรรมในขณะประกอบวิชาชีพ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ในการตอบข้อหารือเกี่ยวกับสมาคมวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์[๑๒๓] และเมื่อได้ตรวจสอบวัตถุประสงค์ของสมาคมวิชาชีพที่มีผู้แทนได้รับการคัดเลือก ๔ สมาคมแล้ว ปรากฏว่าสมาคมที่มีผู้แทนได้รับการคัดเลือกต่างมีวัตถุประสงค์ในด้านใดด้านหนึ่งตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้นดังนี้ คือ

(๑) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาบุคลากร และส่งเสริมจริยธรรม ครบทั้ง๓ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา วิจัย เผยแพร่วิชาการและวิชาชีพวิศวกรรม (ข) กำหนดความรู้ เทียบความรู้ ให้ความรู้และสอบความรู้เพื่อรับรองวิทย

---

[๑๒๑] ปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญหน้า ๑๐-๑๑

[๑๒๒] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

[๑๒๓] บันทึกเรื่องสมาคมวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (เรื่องเสร็จที่ ๕๓๐/๒๕๔๓) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๙๐๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ฐานะของวิศวกร และบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และ (ค) กำหนดจรรยาบรรณและมาตรฐานแห่งวิชาชีพวิศวกรรมเป็นต้น

(๒) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ดำเนินการศึกษาวิจัยด้านเครือข่ายสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปที่สนใจ และ (ข) ดำเนินการจัดฝึกอบรมด้านเครือข่ายสารสนเทศให้แก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปที่สนใจเป็นต้น

(๓) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) แลกเปลี่ยน เผยแพร่ วินิจฉัย ความรู้ประสบการณ์ ความคิดเห็นระหว่างสมาชิก และกับบุคคลภายนอกในทางวิชาการ ด้านข่าวสาร การค้าและการวิจัยเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (ข) ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลองค์การของรัฐบาล เพื่อการพัฒนาค้นคว้าเกี่ยวกับอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์

(๔) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ทำการศึกษาและการวิจัยในด้านโทรคมนาคม (ข) วิเคราะห์และเผยแพร่ความรู้ในด้านโทรคมนาคม และ (ค) อบรมและให้การศึกษาทางด้านโทรคมนาคมและในส่วนที่เกี่ยวข้องแก่สมาชิก

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพ โดยมีการประกาศให้สมาคมที่อยู่ในข่ายที่จะได้เข้าร่วมการคัดเลือกทราบและแสดงความจำนง และมีการจัดตั้งคณะกรรมการจากผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้นเพื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของสมาคมต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการคัดเลือก และในชั้นที่สุดก็ได้ประกาศผลการพิจารณาให้ทราบโดยเปิดเผยและให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสโต้แย้งแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดโต้แย้ง เมื่อวัตถุประสงค์ของสมาคมที่มีผู้แทนได้รับการคัดเลือกอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้น การคัดเลือกกรรมการสรรหาฯ ในส่วนผู้แทนสมาคมวิชาชีพจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๔.๓ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ว่า “โดยโครงสร้างแล้ว กทช. จะต้องรับภารกิจหลักในการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนั้นการให้กลุ่มองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามีส่วนคัดเลือก กทช. จึงเป็นกุญแจสำคัญยิ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อกฎหมายกำหนดให้นำองค์กรผู้ใช้บริการโทรคมนาคมมาสมทบเลือกผู้แทนด้วยปัญหาจึงเกิดขึ้น การที่เปิดให้องค์กรผู้ใช้บริการโทรคมนาคมสายวิทยุสมัครเล่นสามารถส่งตัวแทนเข้าร่วมได้เป็นรายสมาคมถึง ๓๐ สมาคม คือ ๓๐ เสียง แทนที่จะกำหนดให้เลือกตัวแทนทั้งประเทศเข้ามามีเพียงเสียงเดียวจึงทำให้เสียงผู้ใช้คลื่นวิทยุ ๓๐ เสียงนี้เอาชนะองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคในระดับชาติที่มีเพียง ๔ องค์กรไปอย่างเด็ดขาด ทัศนะคุ้มครองผู้บริโภคโดยรวมที่แท้จริงจึงขาดหายจากกรรมการสรรหา กทช. ผิดจากแนวทางของกฎหมายไปในที่สุด”[๑๒๔]

---

[๑๒๔] ปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ หน้า ๑๑

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหาฯ ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนแล้วปรากฏว่า ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวน ๔ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัดจำนวน ๒ คน คือ นายภักดี สิริจันทกุล จากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนายประเทือง ยันโกเศศ จากจังหวัดสมุทรปราการ ผู้แทนจากสมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีซีบี ๒๔๕จำนวน ๑ คน คือนายแสวง บุญเรือง และผู้แทนจากมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน จำนวน๑ คน คือนายวิสิทธิ์ ชวลิตนิติธรรม

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๙ (๔)[๑๒๕] ซึ่งได้บัญญัติให้มี “ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจองค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน” แล้ว เห็นว่า มาตรา ๔๙ (๔) กำหนดให้นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการ”คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม” และนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการ “คุ้มครองผู้ใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ” มาร่วมกันคัดเลือกผู้แทนกลุ่มให้เหลือ๔ คน โดยมิได้ให้แยกกันดำเนินการเป็น ๒ กลุ่มแต่อย่างใด การดำเนินการที่ผ่านมาจึงถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แม้ข้อทักท้วงของวุฒิสภาจะมีเหตุผลในทางเป้าหมายที่ประสงค์ให้มีผู้แทนจากกลุ่มคุ้มครองผู้บริโภคมากขึ้น แต่เมื่อกฎหมายมิได้บัญญัติให้แยกกันดำเนินการตามกลุ่มหรือแยกอัตราส่วนต่างหากจากกัน ก็จะถือว่าการดำเนินการเลือกกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้ กรณีเป็นความไม่เหมาะสมของบทบัญญัติกฎหมาย แต่เมื่อกฎหมายบัญญัติเช่นนี้แล้วก็ไม่อาจตีความเป็นอย่างอื่นได้ แม้ผลอย่างอื่นจะเหมาะสมกว่าก็ตาม นอกจากนี้ ในกรณีนี้เป็นการเลือกใช้วิธีการในลักษณะเดียวกับสมาคมวิชาชีพซึ่งมีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกัน และข้อเท็จจริงก็เห็นได้ชัดเจนว่ามีการเปิดโอกาสให้แก่องค์กรเอกชนต่าง ๆ ได้โต้แย้งแล้ว ก็มิได้มีองค์กรเอกชนใดโต้แย้งเข้ามา ดังนั้นการจัดตั้งกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๙ (๔) ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ประเด็นที่ ๕ การสรรหา กทช.ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อทักท้วงของวุฒิสภาในส่วนนี้แล้ว เห็นว่า ในการพิจารณาแยกได้เป็น ๓ ส่วนคือ (๑) วิธีการสรรหา กทช. (๒) การจัดกลุ่มและย้ายกลุ่ม และ (๓) การให้คะแนนไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส

๕.๑ วิธีการสรรหา กทช.

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ สรุปได้ว่า การเลือก กทช. มิใช่การสอบแข่งขันเข้ารับราชการ แต่เป็นการสรรหาผู้สมควรแก่ภารกิจ โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ต้องช่วยกันคิดและวางข้อกำหนดที่ชัดเจนเสียก่อนในส่วนของกระบวนการคัดเลือกก็จะต้องแบ่งผู้ได้รับการสรรหาเป็นสายความรู้และคัดสรรเปรียบเทียบกันในสายเดียวเท่านั้น สำหรับวิธีการคัดเลือกก็จะต้องไม่ใช่การเปรียบเทียบปริญญา ตำแหน่งหน้าที่

---

[๑๒๕] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

อายุการทำงาน ข้อเขียนหรือวิสัยทัศน์ และตีค่าเป็นคะแนนดังเช่นที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้กระทำ แต่คณะกรรมการสรรหาฯ จะต้องพิจารณาจากผลงานจริง ประสบการณ์จริงของผู้รับการสรรหาในแต่ละกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเปรียบเทียบกันว่าผู้ได้รับการสรรหามีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมกับคำอธิบายว่าเลือกผู้นั้นเพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วยผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภาจึงจะเลือกได้ถูกต้องมิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

ในเรื่องวิธีการสรรหานี้ เห็นว่า อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ กรณีคือ (๑) วิธีการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. และ (๒) วิธีการเสนอรายชื่อต่อวุฒิสภา

ก. วิธีการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดไว้ว่าจะต้องดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครโดยวิธีการอย่างไร เพียงแต่ได้กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาฯ ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๔๗[๑๒๖] รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘[๑๒๗] เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภาพร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าวดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า การกำหนดวิธีดำเนินการคัดเลือกเป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหาฯ ที่จะใช้วิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสมและเกิดผลดีอย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า มีเจตนารมณ์ที่จะให้ กทช. ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ต่อไป ดังนั้น การกำหนดวิธีการคัดเลือกบุคคลเป็น กทช. จึงต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในการคัดเลือกผู้สมัครแล้วปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนดวิธีการคัดเลือกผู้สมัครโดยได้จัดให้มีการแบ่งกลุ่มผู้สมัครตามความรู้ความเชี่ยวชาญประกอบเกณฑ์การตัดสินในระบบคะแนน กล่าวคือ คณะกรรมการสรรหาฯ ได้แบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗ ซึ่งมีกำหนดไว้ทั้งหมด ๙ ด้าน ออกเป็น ๗ กลุ่ม เพื่อให้ได้ตัวบุคคล ๗ คน ตามจำนวนที่กำหนดในกฎหมายให้เป็นองค์ประกอบของ กทช. โดยนำด้านศาสนาและวัฒนธรรมรวมเป็น ๑ กลุ่ม และด้านกฎหมาย มหาชนและกิจการท้องถิ่นรวมเป็น ๑ กลุ่ม และได้จัดแบ่งผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นจึงได้ทำการคัดเลือกผู้สมัครโดยวิธีการให้คะแนน ความรู้ ผลงานประสบการณ์และวิสัยทัศน์ของผู้สมัคร โดยพิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครและการสัมภาษณ์ในการคัดเลือก

---

[๑๒๖] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

[๑๒๗] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๕, ข้างต้น

ผู้สมัคร คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาตัดสินโดยให้ผู้สมัครที่ได้คะแนนเกินร้อยละ ๖๐ เป็ผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบแรก ส่วนในรอบที่สองซึ่งมีการให้คะแนนผู้สมัครโดยวิธีการสัมภาษณ์นั้น คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาตัดสินโดยให้ผู้สมัครที่ได้คะแนนเกินร้อยละ ๗๐ เป็นผู้ผ่านการคัดเลือก ซึ่งผลปรากฏว่ามีผู้สมัครผ่านการคัดเลือก ๑๘ คน ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายเพื่อให้ได้จำนวนที่ได้รับการเสนอรายชื่อ ๑๔ คน ปรากฏว่าคณะกรรมการสรรหาฯ ได้กำหนดสัดส่วนจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อในกลุ่มต่าง ๆ ตามลำดับความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหาฯ เห็นว่า มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการของ กทช. ได้แก่ กลุ่มกิจการโทรคมนาคม และกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวนกลุ่มละ ๓ คน (๒) กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหาฯ เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องรองลงมา ได้แก่ กลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคงจำนวนกลุ่มละ ๒ คน และ (๓) กลุ่มที่เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องน้อยกว่า ๕ กลุ่มแรก ซึ่งได้แก่กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมและกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวนกลุ่มละ ๑ คน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาวิธีการคัดเลือกดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เมื่อมาตรา ๔๗ มิได้กำหนดว่า กทช.จะต้องประกอบด้วย ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ครบทุกด้านหรือไม่ หรือควรมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านจำนวนเท่าใด นอกจากนั้นกฎหมายให้ กทช. มีจำนวน ๗ คน แต่กำหนดคุณสมบัติความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไว้ถึง ๙ ด้าน ซึ่งเกินจำนวน กทช. ที่มีเพียง ๗ คน และเนื่องจากมาตรา ๔๗ ได้บัญญัติว่า กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานฯ “ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม” ดังนั้น แสดงให้เห็นว่ากฎหมายมิได้มุ่งหมายให้ กทช. มีคุณสมบัติครบทุกด้าน แต่มีเจตนารมณ์กระจายให้สมควรมีบุคคลที่มีคุณสมบัติครอบคลุมความเชี่ยวชาญ ๙ ด้านเท่าที่จะเป็นได้เท่านั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงย่อมมีดุลยพินิจในการกำหนดจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตามกลุ่มต่าง ๆ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ใช้ผลการตัดสินโดยระบบคะแนนเป็นหลักและได้คำนึงถึงการเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ให้ประกอบด้วยบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗[๑๒๘] โดยในจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อ ๑๔ คนนั้น ปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอรายชื่อครบทั้ง ๗ กลุ่ม แต่ในกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. จะมีจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อให้วุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกมากกว่ากลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องน้อยกว่า ซึ่งจะทำให้วุฒิสภามีทางเลือกมากขึ้น ดังนั้นวิธีการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ของคณะกรรมการสรรหาฯ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้วส่วนวุฒิสภาจะเลือกหรือไม่เลือกผู้ใดก็ย่อมกระทำได้เพราะเป็นดุลยพินิจของวุฒิสภา

สำหรับข้อทักท้วงของวุฒิสภาที่ว่า การคัดเลือกผู้สมัครควรเปรียบเทียบผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความชำนาญนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริง

---

[๑๒๘] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

แล้วปรากฏว่า การให้คะแนนผู้สมัครในรอบแรกจะเป็นการให้คะแนนจากข้อมูลในใบสมัครซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ ความรู้ ความสามารถ และการศึกษา ส่วนที่ ๒ เกียรติประวัติ ผลงาน และประสบการณ์ ส่วนที่ ๓ วิสัยทัศน์ ส่วนในรอบที่สอง เป็นการให้คะแนนจากการสัมภาษณ์ผู้ผ่านการคัดเลือกจากรอบที่หนึ่ง โดยการให้ผู้สมัครแสดงความรู้และความคิดในการทำงานในหน้าที่ของ กทช. ซึ่งวิธีการให้คะแนนในหัวข้อต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการ เป็นวิธีการที่สามารถแสดงการประเมินผลของระดับความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ของผู้สมัครแต่ละคนได้ตามเงื่อนไขที่มาตรา ๔๗ ได้กำหนดไว้ว่า “กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม ฯ ลฯ “ แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องทำการเปรียบเทียบผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ ดังที่วุฒิสภาให้ความเห็นเพราะการเปรียบเทียบผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ ก็อาจจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการคัดเลือกได้ กล่าวคือผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญที่มีผู้สมัครจำนวนน้อยกว่า ย่อมได้เปรียบผู้สมัครในกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญที่มีผู้สมัครจำนวนมากกว่านอกจากนี้ เมื่อใช้ระดับคะแนนเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ก็จะทำให้การคัดเลือกผู้สมัครกระทำได้ยากยิ่งขึ้น เพราะระดับคะแนนที่เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน คัดเลือกผู้สมัครแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงจนไม่สามารถหามาตรฐานกลางของการคัดเลือกผู้สมัครได้เลยประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๔๗ ได้ใช้คำว่า “หรือ” สนับสนุนให้เห็นว่า กทช. จะมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ด้านใดด้านหนึ่งที่ระบุก็ได้ มิได้กำหนดให้ต้องแยกพิจารณาจากกันโดยเด็ดขาดเท่านั้น คงมีเจตนารมณ์เพียงให้มีคุณสมบัติหลากหลายในด้านเหล่านั้นเท่าที่เป็นไปได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ที่สมัครเข้ามาด้วยว่าสนใจเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านใด โดยบางด้านอาจจะไม่มีผู้สมัครก็ได้ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงในการคัดเลือกแต่ละครั้ง

ข. วิธีการเสนอรายชื่อโดยไม่มีเหตุผลที่เหมาะสมมารายงานแก่วุฒิสภา

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ว่า เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมทั้งอธิบายว่าเลือกผู้นั้นเพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วยผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภาจึงจะเลือกได้ถูกต้อง มิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในการเสนอรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ต่อวุฒิสภา นั้น มาตรา ๑๐[๑๒๙] แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ว่า “จะต้องมีรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ที่จะต้องระบุให้ชัดเจน หรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่อนั้น”

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบเอกสารรายงานผลการ

---

[๑๒๙] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙๘, ข้างต้น

พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)[๑๓๐] ที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอต่อประธานวุฒิสภาแล้ว ปรากฏว่าคณะกรรมการสรรหาฯ ได้นำเสนอเอกสารต่อประธานวุฒิสภาโดยมีสาระสำคัญแบ่งเป็น ๕ ส่วนคือ ส่วนแรก เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมาของคณะกรรมการสรรหาฯ ส่วนที่สอง กระบวนการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ซึ่งจะกล่าวถึงการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมด[๑๓๑] ส่วนที่สาม ผลการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกจำนวน ๑๔ คน พร้อมกับระบุว่า ผู้ผ่านการคัดเลือกแต่ละรายเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านใด ส่วนที่สี่ ประวัติและประสบการณ์การทำงานของบุคคลผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกทช. ประกอบด้วยการสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติโดยย่อและประวัติโดยละเอียดของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ทั้ง ๑๔ คน และส่วนที่ห้า เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ รายละเอียดเกี่ยวกับการประกาศรายชื่อคณะกรรมการสรรหา กทช. ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี การประกาศรับสมัครบุคคลเข้ารับการคัดเลือกเป็น กทช. ของคณะกรรมการสรรหาฯ รายละเอียดใบสมัคร หนังสือความยินยอมของผู้สมัครในการเสนอรายชื่อเป็น กทช. รวมทั้งรายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาเอกสารดังกล่าวแล้วเห็นว่า เอกสารทั้งหมดมีรายละเอียดของบุคคลไม่ว่าจะเป็นประวัติ ผลคะแนนและการระบุว่าบุคคลนั้น ๆ มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๔๗ และมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับเงื่อนไขตามมาตรา ๕๐[๑๓๒] ประกอบกับมาตรา ๑๐[๑๓๓] แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้ว และในการเสนอรายชื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้แจ้งด้วยว่า ผู้ได้รับการเสนอรายชื่อได้รับเลือกเพราะมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญในด้านใด ส่วนการเชี่ยวชาญมากหรือน้อยและเหมาะสมจะแต่งตั้งเพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นจริงหรือไม่เป็นดุลยพินิจในการพิจารณาของวุฒิสภาที่จะลงมติต่อไป ดังนั้น จะถือว่าการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมายหาได้ไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าการเสนอรายงานต่อวุฒิสภาชอบด้วยเอกสารข้างต้นจึงชอบด้วยกฎหมาย

---

[๑๓๐] รายงานเรื่องผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ส่งไปพร้อมกับหนังสือคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ นร ๑๓๐๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ลงนามโดยประธานคณะกรรมการสรรหา กทช. (รองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา) ถึงประธานวุฒิสภา (นายมนูญกฤต รูปขจร)

[๑๓๑] ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๙ เรื่องคือ (๑) การเปิดรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือก (๒) การจัดกลุ่มสาขาที่เชี่ยวชาญของผู้สมัคร กทช. (๓) วิธีการคัดเลือกและหัวข้อการให้คะแนน (๔) คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาการคัดเลือกในรอบแรก (๕) สรุปคะแนนในรอบแรกของผู้สมัครทั้ง ๗๒ คน (๖) ผู้สมัคร กทช. ที่ผ่านรอบแรก (๗) วิธีการสัมภาษณ์ (๘) ผลการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. ในรอบที่สอง (๙) การพิจารณาผู้สมัคร กทช. ในรอบสุดท้าย

[๑๓๒] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙๗, ข้างต้น

[๑๓๓] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙๘, ข้างต้น

แล้ว

๕.๒ การจัดกลุ่ม กากรย้ายกลุ่มและการให้คะแนน

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ สรุปได้ว่า มีความโปร่งใสในขั้นตอนการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ การย้ายกลุ่มและการให้คะแนน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อทักท้วงของวุฒิสภาแล้วเห็นว่ามีประเด็นในการพิจารณา คือ (๑) การจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ (๒) การย้ายกลุ่มและ (๓) การให้คะแนนผู้สมัคร

ก. การจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ว่าการกำหนดให้บุคคลใดอยู่ในกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ มิได้มีหลักเกณฑ์เช่น กรณีนายวุฒิพร เดี่ยวพานิช รศ.ดร.สุธี อักษรกิตติ์ ศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพิณมงคลการ และนายอาทร จันทรวิมล

ข้อเท็จจริงจากการพิจารณาได้ความว่า ในการจัดแบ่งผู้สมัครลงตามกลุ่มต่างๆ นั้น ในชั้นต้นได้พิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครที่ให้ผู้สมัครระบุว่า ตนเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ในด้านใด แต่เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาฯ ได้อนุญาตให้ผู้สมัครระบุความเชี่ยวชาญได้มากกว่าหนึ่งด้าน[๑๓๔] จึงทำให้เกิดปัญหาต่อมาในภายหลังว่า ผู้สมัครที่ได้ระบุว่ามีความรู้ความเชี่ยวชาญหลายด้าน ควรจัดอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น ในชั้นแรกจึงได้จัดลงกลุ่มตามที่ระบุในการสมัคร และมีการปรับกลุ่มเล็กน้อยตามดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหาฯ ที่เห็นว่าผู้ใดควรอยู่ในกลุ่มใด และในชั้นการคัดเลือกกรอบที่สอง ซึ่งมีการสัมภาษณ์ผู้สมัคร คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้ขอให้ผู้สมัครระบุว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใด หลังจากนั้น ก็ได้จัดกลุ่มผู้สมัครโดยยึดตามที่ผู้สมัครได้แจ้งความจำนงในครั้งนั้นและได้ถือเป็นหลักฐานแสดงความเหมาะสมของผู้ผ่านการคัดเลือกประกอบการเสนอรายชื่อต่อวุฒิสภาด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า

กรณีนายวุฒิพร เดี่ยวพานิช ปรากฏว่าได้ระบุในใบสมัครว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญหลายด้าน กล่าวคือ การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กฎหมายมหาชน และกิจการท้องถิ่น ต่อมาในชั้นการสัมภาษณ์ได้แจ้งว่าตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้ย้ายรายชื่อนายวุฒิพรฯ จากกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมไปอยู่ในกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นตามความสมัครใจ ประกอบกับข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายวุฒิพรฯ เคยมีประสบการณ์ทางด้านการศึกษา และเคยเป็นประธานชมรมนักศึกษาชาวใต้และประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์องค์การนักศึกษา

---

[๑๓๔] ปรากฏรายละเอียดในแบบฟอร์มใบสมัครเข้ารับการเสนอชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนดขึ้น ในหน้าที่ ๓ ข้อ ๔ กำหนดให้ผู้สมัครกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับ “ผลงานหรือประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชนหรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม ... (โปรดระบุความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ ระบุได้มากกว่า ๑ ด้าน และโปรดบรรยาย) “

กรณี รศ.ดร.สุธี อักษรกิตติ์ ปรากฏว่าได้ระบุในใบสมัครว่าเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ ๓ ด้าน กล่าวคือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ซึ่งคณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาแล้วได้จัดให้นายสุธีฯ อยู่ในกลุ่มการศึกษาตั้งแต่รอบแรก และจากข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายสุธีฯ เคยเป็นกรรมการมหาวิทยาลัยหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฯ ลฯ เป็นต้น

กรณี ศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพิณมงคลการ ปรากฏว่าได้ระบุความเชี่ยวชาญในใบสมัครว่าเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ ๓ ด้าน คือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องและการศึกษา คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้จัดให้ ศ.ดร.ประสิทธิ์ฯ อยู่ในกลุ่มการศึกษาตั้งแต่รอบแรกและจากข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายประสิทธิ์ฯ เคยดำรงตำแหน่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหลายตำแหน่ง ได้แก่ ศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองคณบดีในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารและสถาบันทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

กรณีนายอาทร จันทรวิมล ปรากฏว่าได้ระบุความเชี่ยวชาญในใบสมัครว่ามีความเชี่ยวชาญหลายด้าน กล่าวคือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษาเศรษฐกิจ ศาสนาและวัฒนธรรม และกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น โดยยกเว้นเฉพาะความเชี่ยวชาญด้านความมั่นคง คณะกรรมการสรรหาฯ ได้จัดนายอาทรฯ อยู่ในกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมตั้งแต่รอบแรก และจากข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายอาทรฯ เคยดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นต้น

ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า จากข้อเท็จจริงข้างต้น คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ข. การย้ายกลุ่ม

คณะกรรมาธิการสามัญฯ มีความเห็นสรุปได้ว่า[๑๓๕] ในชั้นแรกคณะกรรมการสรรหาฯ ได้วางกรอบการคัดเลือกผู้สมัคร โดยมีการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเป็น ๗ กลุ่ม โดยรอบแรกจะคัดผู้สมัครให้เหลือกลุ่มละ ๘ คน รองสองคัดให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คน แต่คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้ประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้สมัครทราบเพื่อให้มีการสมัครตามกลุ่มต่าง ๆ คนละเพียงกลุ่มเดียว หลังจากนั้นคณะกรรมการสรรหาฯ ก็มิได้ดำเนินการคัดเลือกตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย และมีมติให้ยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์โดยไม่คำนึงว่าแต่ละกลุ่มจะมีผู้ได้รับการคัดเลือกจำนวนเท่าใด ทำให้บางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง (ซึ่งได้แก่กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) และบางกลุ่มเหลือผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียวเมื่อผ่านการคัดเลือกในรอบสุดท้าย (ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) อย่างไรก็ตาม ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายจาก ๑๘ คนเหลือ ๑๔ คน นั้น ปรากฏว่าเมื่อนายมหิดล จันทรางกูร ได้ขอถอนตัวจากบัญชีรายชื่อคณะกรรมการสรรหาฯ กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความ

---

[๑๓๕] รายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ หน้า ๑๔-๑๗

เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ได้คะแนนลำดับที่ ๑๖ ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๕ โดยอ้างว่ากลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือก ๒ คน เพียงพอแล้ว แต่กลุ่มความมั่นคงมีผู้ได้รับการคัดเลือกเพียงคนเดียว กรณีจึงถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่อธิบายไม่ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า วิธีการคัดเลือกเป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหาฯ ที่สามารถกำหนดหาวิธีใด ๆ ก็ได้ที่เหมาะสมและเกิดผลดี ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏจากการชี้แจงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ว่า ในชั้นแรกกำหนดกรอบการคัดเลือกผู้สมัครโดยจะให้มีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในแต่ละกลุ่มให้มีจำนวนเท่า ๆ กันทุกกลุ่ม ในจำนวนทั้งหมด ๗ กลุ่ม โดยในรอบแรกจะคัดเลือกผู้สมัครเหลือกลุ่มละ ๘ คน (๕๖ คน) รองสองคัดให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน (๒๘ คน) และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คนนั้น เป็นเพียงแนวทางการดำเนินงานคร่าว ๆ ที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ก่อนวันปิดรับสมัคร[๑๓๖] โดยคณะกรรมการสรรหาฯ คาดว่า อาจมีผู้สมัครจำนวนมากแต่เมื่อปรากฏว่ามีผู้สมัครทั้งสิ้นจำนวน ๗๒ คน ก็ได้มีการพิจารณาว่าอาจไม่จำเป็นต้องดำเนินการคัดเลือกถึง ๓ รอบ เนื่องจากผู้สมัครบางกลุ่มอาจไม่ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์การให้คะแนนก็ได้ โดยเห็นว่าตามกฎหมายการกระจายกลุ่มเป็นวัตถุประสงค์หนึ่ง เพื่อให้กทช. มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับภารกิจ แต่กฎหมายมิได้กำหนดให้มีบุคคลครบทั้ง ๗ กลุ่มเพราะบทบัญญัติมาตรา ๔๗[๑๓๗] ใช้คำว่า “..... หรือ .....” จึงอาจสรรหาไม่ครบทุกกลุ่มก็ได้ โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้เน้นความเหมาะสมคือ คะแนน ที่ได้รับเป็นหลักโดยจะเสนอเฉพาะผู้ที่เหมาะสมและพยายามกระจายให้ได้หลายกลุ่มตามที่กฎหมายบัญญัติเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า เป็นมติที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แล้ว

สำหรับข้อทักท้วงเรื่องการย้ายกลุ่มนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า มีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางรายดังนี้ คือ

ในรอบที่หนึ่ง ได้แก่ นายมหิดล จันทรางกูร (จากกลุ่มเศรษฐกิจไปอยู่ในกลุ่มกิจการโทรคมนาคม) จ่าสิบเอกโสวัฒน์ พุฒป่า (จากกลุ่มความมั่นคงไปยังกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) นายประมุท สูตะบุตร (จากกุล่มความมั่นคง ไปยังกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) และนายวิบูลย์ เข็มเฉลิม (จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปยังกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้สมัครทั้ง ๔ ราย เป็นผู้ที่ได้ระบุในใบสมัครว่ามีความเชี่ยวชาญหลายด้าน และกลุ่มที่ย้ายผู้สมัครไปยังคงเป็นกลุ่มที่ผู้สมัครแต่ละรายได้แจ้งข้อมูลไว้ในใบสมัครของตน สำหรับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ ราย นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาประวัติของผู้สมัครทั้ง ๔ คนแล้ว เห็นว่า การจัดกลุ่มของคณะอนุกรรมการยังไม่

---

[๑๓๖] รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ วันศุกร์ ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน. ๓) แต่ตามประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือกเป็น กทช.ได้กำหนดรับสมัครในระหว่างวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓

[๑๓๗] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

เหมาะสมกับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่ผู้สมัครระบุไว้ในใบสมัคร ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงเห็นสมควรย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ รายไปยังกลุ่มที่เห็นว่าตรงกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สมัครมากกว่า อย่างไรก็ดีการย้ายผู้สมัครดังกล่าวเป็นที่เข้าใจกันภายในระหว่างกรรมการสรรหาฯ ว่ายังมิใช่เป็นที่ยุติและอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงได้ในการคัดเลือกรอบหลังหากปรากฏข้อมูลว่าผู้สมัครมีความเหมาะสมในกลุ่มอื่นมากกว่า

ในรอบที่สอง ซึ่งได้มีการย้ายผู้สมัครหลังจากได้ทำการสัมภาษณ์ และให้ผู้สมัครแจ้งความสมัครใจว่า ตนเหมาะสมในการเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในกลุ่มใดแล้วได้แก่ นายประมุท สูตะบุตร (จากกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ไปยังกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) นายวุฒิพร เดี่ยวพานิช (จากกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม ไปยังกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) และนายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ (จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปยังกลุ่มกิจการโทรคมนาคม) สำหรับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๓ รายนั้นผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า เนื่องจากในการสัมภาษณ์จะมีการถามความคิดเห็นของผู้สมัครแต่ละคนว่ามีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมกับการเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใดและต้องการอยู่ในกลุ่มใด และคณะกรรมการสรรหาฯ ได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นั้นมาพิจารณาการจัดกลุ่มผู้สมัคร โดยได้มีมติย้ายผู้สมัครจำนวน ๓ คน ลงในกลุ่มตามที่ผู้สมัครต้องการอยู่ และก่อนการคัดเลือกรอบที่ ๓ อันเป็นรอบสุดท้ายเพื่อคัดให้ได้รายชื่อจำนวน ๑๔ คน คณะกรรมการสรรหาฯ ได้มีมติย้าย ดร.เลอสรร ธนสุกาญจน์ (ซึ่งได้ระบุในใบสมัครว่า ตนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทุกกลุ่มแยกเป็นกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นไปยังกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาฯ เห็นว่า ดร.เลอสรรฯ ไม่มีคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย และในชั้นการสัมภาษณ์ ดร.เลอสรรฯ ไม่ยอมตอบว่าสมัครใจจะอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้ย้ายดร.เลอสรรฯ ไปกลุ่มดังกล่าว แต่ก็ยังเป็นไปตามกลุ่มที่ ดร.เลอสรรฯ ได้แสดงความประสงค์ในใบสมัคร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า การย้ายกลุ่มผู้สมัครมีเหตุผลที่สามารถอธิบายได้ และไม่ปรากฏว่า การย้ายกลุ่มมีผลต่อการคัดเลือกผู้สมัคร เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาโดยใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ซึ่งทำให้ผลการคัดเลือกปรากฏว่า บางกลุ่มมีจำนวนผู้ได้รับการคัดเลือกมากกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งได้แก่ กลุ่มกิจการโทรคมนาคม (๔ คน) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง (๓ คน) และบางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง ซึ่งได้แก่ กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม หรือในรอบสุดท้าย ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น

สำหรับการคัดเลือกในรอบสุดท้าย (จาก ๑๘ คน เหลือ ๑๔ คน) เมื่อนายมหิดล จันทรางกูร ซึ่งเป็นผู้ที่ได้คะแนนเป็นอันดับ ๑ ได้ถอนตัวออกจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้ว คณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้มีข้อทักท้วงว่า คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้มีมติยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์ แต่กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ที่ได้คะแนนลำดับที่ ๑๖ ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๕ โดยอ้างว่ากลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือก

สองคนเพียงพอแล้ว นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาผลการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สองแล้วปรากฏว่า เมื่อนายมหิดลฯ ขอถอนตัวหากนับคะแนนสูงสุด ๑๔ อันดับแรกจะทำให้มีผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๓ คน (๒) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ คน (๓) กลุ่มการศึกษา จำนวน ๒ คน (๔) กลุ่มเศรษฐกิจ จำนวน ๓ คน (๖) กลุ่มความมั่นคงจำนวน ๑ คน (๖) กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ คน และ (๗) กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวน ๑ คน รวมทั้งสิ้น ๑๔ คน ซึ่งคณะกรรมการสรรหาฯ เห็นว่าจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มกิจการโทรคมนาคมและกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ส่วนกลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคงนั้น มีความสำคัญรองลงมา จึงไม่จำเป็นต้องมีผู้ผ่านการคัดเลือกเท่ากับ ๒ กลุ่มแรก แต่ควรมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๒ คน เท่า ๆ กัน สำหรับกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม และกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นนั้นเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญน้อยกว่าทั้ง ๕ กลุ่มแรก เมื่อมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ๑ คน ก็คิดว่าเหมาะสมแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงเห็นว่าเมื่อกลุ่มเศรษฐกิจมีคู่แข่งจำนวนถึง ๓ คน จึงควรลดให้เหลือ ๒ คนและเพิ่มกลุ่มความมั่นคงขึ้นอีก ๑ คน คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้จัดให้มีการลงมติคัดเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อในกลุ่มเศรษฐกิจจำนวน ๒ คน จากผู้ผ่านการคัดเลือก ๓ คน ได้แก่ นายเศวต สันตานนท์ รท.สุชาย เชาว์วิศิษฐ และนายอัมมาร์ สยามวาลา ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ผ่านการคัดเลือก ได้แก่ นายเศวตฯ และ รท.สุชายฯ ส่วนกลุ่มความมั่นคงซึ่งมีผู้ผ่านการคัดเลือกอยู่เพียง ๑ คน ตามเกณฑ์คะแนน ๑๔ คนแรก คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้พิจารณาผู้สมัครในกลุ่มความมั่นคงที่เหลือซึ่งควรมีจำนวน ๒ คน และได้เสนอชื่อนายสงคราม ชื่นภิบาล ซึ่งอยู่ในลำดับที่ ๑๖ ตามลำดับคะแนนขึ้นมาเป็นตัวเลือกด้วย เพื่อให้กลุ่มความมั่นคงมีจำนวนครบ ๒ คน ตามเป้าหมายที่ประสงค์ในฐานะเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญรองลงมา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาคำชี้แจงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว เห็นว่า การพิจารณากำหนดจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่าง ๆ โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้คำนึงถึงการกระจายกลุ่มตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเหมาะสม ทั้งนี้ โดยพิจารณาคะแนนซึ่งแสดงถึงคุณภาพของบุคคลประกอบด้วย อันเป็นการดำเนินการที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับกฎหมาย การย้ายกลุ่มและการเลื่อนบุคคลเพื่อให้ได้ผู้ได้รับการสรรหา ๑๔ คน จึงเป็นอย่างมีเหตุมีผลที่สามารถอธิบายได้จึงเห็นว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ใช้ดุลยพินิจดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครและเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๕.๓ การให้คะแนนผู้สมัครไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส ปรากฏรายละเอียดตามรายงานของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ว่า มีความไม่โปร่งใส ๓ ประการคือ ประการที่หนึ่งผู้สมัครไม่ทราบว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่กรอกลงในใบสมัครจะถูกนำไปให้คะแนน ประการที่สองการปรับคะแนนในรอบที่สองให้เหลือร้อยละ ๗๐ เพื่อนำไปรวมกับคะแนนจากการสัมภาษณ์อีก ๓๐

คะแนน ทำให้ผู้ได้คะแนนนำในรอบแรกต้องเสียความได้เปรียบไป และเปิดโอกาสให้กรรมการเอื้อประโยชน์ผู้สมัครบางรายและกดคะแนนผู้สมัครที่ไม่พึงประสงค์ได้ ประการที่สามในชั้นการสอบสัมภาษณ์ กรรมการสรรหาได้สอบถามหรือชี้แนะให้ผู้สมัครบางรายที่แสดงความจำนงไว้หลายกลุ่ม ให้เลือกกลุ่มให้แน่นอนซึ่งผู้สมัครที่รู้ข้อมูลภายในแล้วย่อมมีโอกาสเลือกกลุ่มที่เป็นคุณแก่ตนได้

ในประเด็นนี้ ผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ[๑๓๘] ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า เหตุที่คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้ประกาศเกณฑ์การให้คะแนนเนื่องจากเห็นว่าจะทำให้การดำเนินการต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นไปอีก ส่วนการให้คะแนนผู้สมัครนั้นจะใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยด้วย โดยเฉพาะในการให้คะแนนการสัมภาษณ์ กล่าวคือ นำจำนวนคะแนนทั้งหมดที่ผู้สมัครได้รับหารด้วยจำนวนกรรมการที่พิจารณาให้คะแนนซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้มีการช่วยเหลือหรือกลั่นแกล้งกันได้ในระดับหนึ่ง และเป็นวิธีที่ใช้กันอยู่ทั่วไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การให้คะแนนจากข้อมูลในใบสมัครเป็นเรื่องที่สามารถกระทำได้โดยชอบตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ให้ความเห็นไว้แล้วในข้อ ๕.๑ ก. ส่วนการที่ผู้สมัครไม่ทราบว่าข้อมูลที่กรอกลงในใบสมัครจะถูกนำไปให้คะแนนย่อมไม่ใช่สาระสำคัญที่จะทำให้ข้อมูลนั้นเสียไปเพราะผู้สมัครย่อมมีหน้าที่ในการกรอกข้อมูลให้ถูกต้องตรงตามความจริง สำหรับข้อทักท้วงในเรื่องการให้คะแนนโดยไม่เป็นธรรมนั้น เมื่อความเห็นของคณะกรรมาธิการสามัญฯ เกิดจาก”ข้อสันนิษฐาน” ว่า วิธีการให้คะแนนดังกล่าวอาจมีการเอื้อประโยชน์หรือกลั่นแกล้งผู้สมัครบางรายได้ ทั้งนี้ โดยไม่ปรากฏว่า มีข้อเท็จจริงใด ๆ สนับสนุนอย่างชัดแจ้งว่ามีการกระทำในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นจริง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าข้อเท็จจริงเพียงเท่านี้ไม่เพียงพอที่จะถือว่าการให้คะแนนผู้สมัครของคณะกรรมการสรรหาฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้ วุฒิสภายังมีความเห็นเพิ่มเติมปรากฏตามสรุปความเห็นและมติที่ประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) ว่า การให้คะแนนในรอบแรกที่ได้แบ่งการให้คะแนนเป็น ๓ หัวข้อ โดยแต่ละหัวข้อจะให้คะแนนโดยกรรมการสรรหาเพียง ๒ คนเท่านั้น กรรมการที่เหลือจะประชุมรับทราบคะแนนโดยปราศจากเหตุผลเช่นที่ควร ซึ่งวุฒิสภาเห็นว่าเป็นความบกพร่องถึงขั้นเป็นกรณีที่ขัดต่อกฎหมายและทำลายหลักการทำงานเป็นคณะที่กฎหมายถือเป็นสาระสำคัญ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับขั้นตอนการให้คะแนนในรอบแรกแล้ว ปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวน ๘ คน โดยแต่งตั้งจากกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๙ กลุ่มละ ๒ คน และได้วางหลักเกณฑ์การให้คะแนน โดยแบ่งหัวข้อการให้คะแนนเป็น ๓ หัวข้อ จากรายละเอียดในใบสมัครและให้อนุกรรมการ ๒ คน เป็นผู้ตรวจคะแนนต่อหนึ่งหัวข้อโดยผู้ตรวจคะแนนจะต้องให้คะแนนผู้สมัครทั้ง ๗๒ คน เพื่อความเท่าเทียมกัน คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า โดย

---

[๑๓๘] รศ.ถวิล พึ่งมา ประธานคณะกรรมการสรรหาฯ และนายอนันต์วรธิติพงศ์ เลขานุการคณะกรรมการสรรหาฯ

ข้อเท็จจริงคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นผู้กำหนดขั้นตอนและวิธีการให้คะแนน เพียงแต่ได้กำหนดให้อนุกรรมการสองคนเป็นผู้ให้คะแนนเฉพาะในเบื้องต้น เนื่องจากเห็นว่าผู้สมัครมีจำนวนมาก การให้คณะกรรมการให้คะแนนโดยตรงจะยุ่งยาก หลังจากนั้นให้คณะอนุกรรมการเสนอความเห็นในการให้คะแนนต่อคณะกรรมการสรรหาฯ พิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวคณะกรรมการสรรหาฯ ย่อมมีอำนาจกระทำได้ เพราะอนุกรรมการที่ได้รับมอบหมายไปนั้นจะต้องดำเนินการภายในกรอบที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนดไว้ และเมื่อปรากฏว่าในท้ายที่สุดผลการให้คะแนนเป็นเช่นใด คณะอนุกรรมการต้องเสนอคณะกรรมการสรรหาฯ เพื่อลงมติเห็นชอบผลการให้คะแนนนั้นอีกครั้งหนึ่ง หากคณะกรรมการสรรหาฯ ไม่เห็นชอบด้วยก็สามารถมีมติเป็นอย่างอื่นได้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า การพิจารณาดังกล่าวจึงเป็นการประชุมลงมติโดยคณะกรรมการสรรหาฯ และถือได้ว่าคณะกรรมการสรรหาฯ ย่อมเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ กรณีนี้จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๔๔